

TEATERAWISEN

FAMILIEN RAME OG KUNSTEN AT IMPROVISERE

Familien Rame og kunsten at improvisere
Franca, som er barn af teatre, har haft det utrolige held som lille at have oplevet Commedia dell'arte betyder altså først og fremmest pro-

RETIGHEDER OG PRIVILEGIER PÅ TORVET

markedsmanøvrer.
bispernes og kardinalernes, nes overgreb og fyrsterne, forsvar mod storkøbmande- skulle de være et kollektivt romaniske klicheer og fast- at have tilbagevist de franske bærer hele den teaterform: Det er Croces fortjeneste

CROCE OG EN (FIS) IDE OM TEKSTEN

noget genial forfatter.

Det er Croces fortjeneste monolog og gestus, den er neder dialog og ageren, klumper gage sammen, så teknik ofte vil betyde, at man Der er klart, at en sådan sine medspillere.
og overraskende, ikke bare der hele tiden ben, pludseligt ligegyldig birrole, han spæn- ger fra hovedrollen til en fortæller, instruktør, sprin- han er forfatter, scenemester, Der er skuespilleren, der on! (: skuespiller-teater). degli attori eller »degli istr- kalde det for »commedia ville det være mere præcist at for »commedia dell'arte« så skere, som foreslår, at i stedet er helt enig med de for- spire.

Lider teatret i dag af visualiseringens terror? Spurgte Staffan Holm på et BTS-seminar i januar. Svaret findes inde i bladet – tillige med et informativt indstik om Festival 92 i Varde

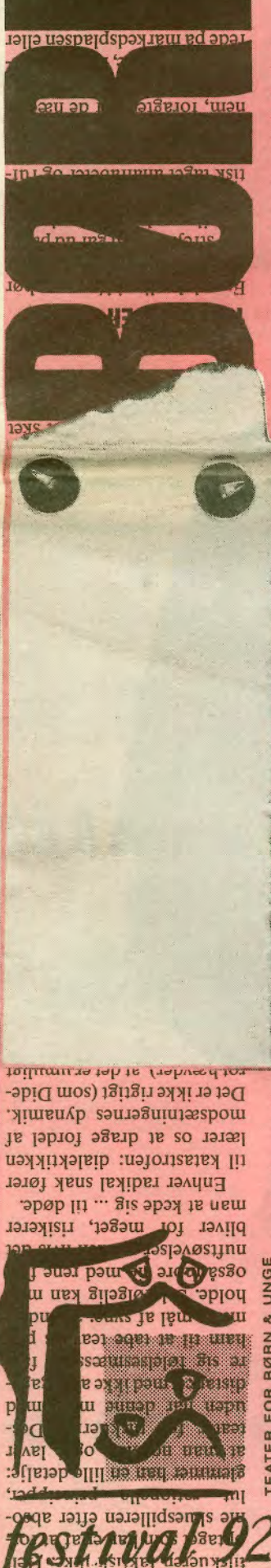
den kraft, som teksten får, muligt uden diskussion. Men størst mulig disciplin, så vidt sig den, tjene den med- underka- hellig, i priori- hævder n forfat- helt fejl. han efter grundlæg-

ER RØRT

Et virke- giver de sub- le mangel p- respillere. O- er skaber mid- omhed — doc- de. »Det er de- ret uden discip- e små påhitt, de- ckeriet, små- ikke at tale om a- e tilfældige vibra- elserne og de mere ske laden sig rive- dningen, eller de- »det-går-s-gu- Didrot angreb- helt sikkert beret- nemmelser. mninger eller krop- e, for slet ikke at tale- overlades til tilfældig- smæssig distance, sagt: rationalitet og- hed for overraskelse- overgange og fastlægge- ene sig op til at beregn- n optræden, at han kun- grammere sig selv og sty- respiller er i stand til at- Didrot hævdede, at en- yhed og den totale coma- pillerne eller de faldt hen i- å bølgelængde med skue- eller ikke, om publikum var- naan havde en heldig afen- af hans sindstilstand, om- de afhang af skuespilleren- udfald så at sige udelukk- ikke, at en forestillings- berømte encyclopædist talt- om skuespilleren. Den- til angreb på i sin Parado- uberegnelighed, Didrot gik- Det er netop dette element a- PARADOKSET KOMIKER» DIDROT OG »ANTI-

HARLEKINS ORD

Lad os lytte til den berømte Casanova.

26 JANUAR 92

TEATERLIVETS STØTTEPÆDAGOG

Hele 26 forskellige teatre og teatergrupper har fået del i teaterlovens støttekroner, efter at Teaterrådet har gjort sin stilling op. Med garantien på fem millioner merbevillingskroner til børneteatrene over de næste tre år og seks millioner til opretning af den vaklende egnsteaterprocent har børneteaterrådet som helhed grund til at være tilfreds med de nærmeste fremtidsudsigter

Af Carsten Jensen

Så har Teaterrådet skiveskåret næste sæsons støttepølse. Godt femten en halv million øremærkede kroner er fordelt blandt de mange ansøgende

børne- og ungdomsteatre. Med amternes knapt ti millioner RBOT-kroner, koordineret med Teaterrådet, er der lidt over 25 millioner udloddet i direkte produktionstilskud til børne- og ungdomsteateraktivitet i sæson 1992-93.

Det er på én gang rigtig mange penge og så alligevel ikke ret meget. For at tage det sidste først og få klynkeriet overstået, så er det utroligt meget godt teater og engageret kulturarbejde, staten og landet

får for dette i forhold til områdets størrelse og alle andre finanslovsposter beskedne beløb. Det skyldes jo bl.a., at børneteaterarbejdere er billige og villige i drift og et nøjsomt folkefærd, som åbenbart godt kan leve med, at A-kassen i realiteten er hovedsponsor for det store, prestigefattige kulturområde.

I den positive udlægningsmodel kan det konstateres, at børneteaterområdet aldrig før har modtaget så mange penge.

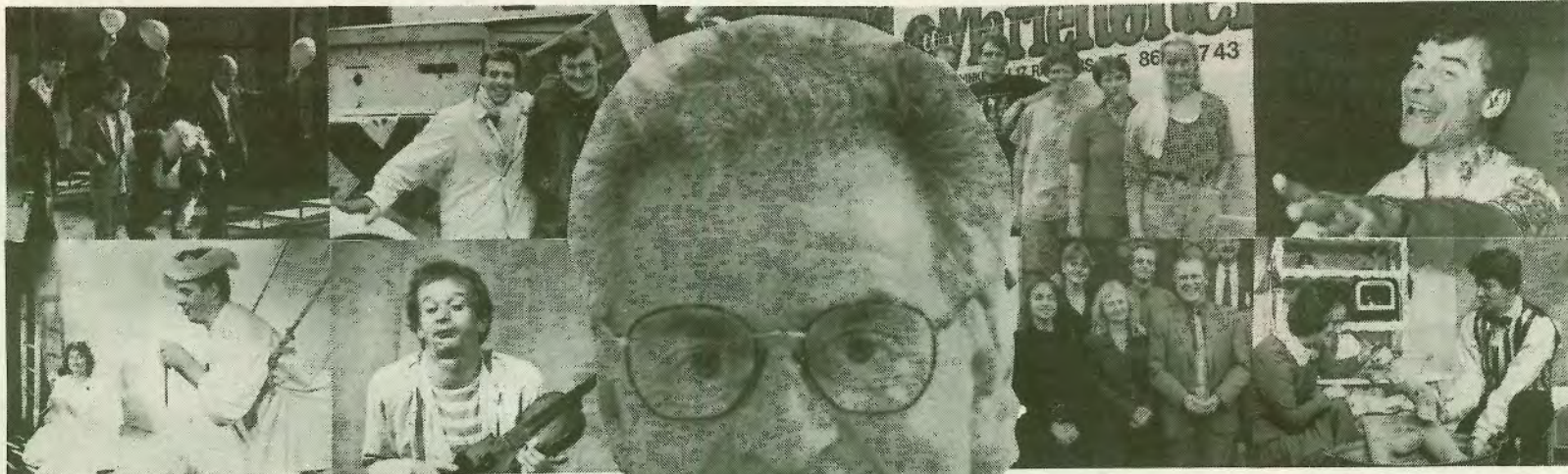
Med Teaterrådets nye fordelingspolitik, lanceret sidste år, er det samtidig første gang, at de udvalgte teatergrupper på fuldt støttebeløb har haft rådighed over en så stor del af kagen. Faktisk er målet om at grupperne skal have et fuldt dækkende produktionstilskud via teaterloven ved at være en realitet. Men altså stadig for de udvalgte. Teaterrådets medlemmer vil givet selv være de første til at erkende, at der er flere støtteværdige teatergrup-

per end pengene rækker til.

BRÆNDEDE KÆRLIGHED

De »forsmaede« teatre kan så konstatere, at Teaterrådet primært har tilgodeset de gamle og prøvede grupper og at ingen fra sidste års pulje er røget ud i kulden – som det fremgår af fordelingsoversigten. Til gengæld optræder et par nye navne. *Teatro Rio Rose* har tidligere primært optrådt i copro-

duktioner med Bjørneteateret, men står nu også hvad teaterstøtte angår på egne ben. *Ane-mone-teateret* og *Skægspire* er egnsteatre i henholdsvis København og Odense, men har fået produktionsstøtte til enkeltprojekter, henholdsvis en opfølgning af »Tændstiks-børn« og turnétilskud til »Min store, tykke far«. Ny er foretaget med det omfangsrige navn *Husmoderforeningen Brændende Kærlighed*, der modtager støtte til et gadetea-

Så er næste sæsons teaterlovskroner fordelt. (Modelfoto: Kurt Johansen).

NR. 80 MARTS 1992

ISSN 0900-0291

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20, 3.
1360 København K
Tlf. 33 15 69 00
Telefax 33 13 14 39

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:

Carsten Jensen

SATS OG MONTAGE:

HP Sats 64 76 34 04

TRYKNING:

Trykcentralen A/S

DISTRIBUTION:

Børneteateravisen udsendes fire-fem gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt – inkl. Børneteaterbrochuren. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BØRNETEATERBROCHUREN:

udkommer i forbindelse med Børneteaterfestivalen i april måned. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aftagere af børneteater.

INDHOLD:

	Side
Teaterrådet og teaterstøtten	2
Lider teatrene af visualiseringsterror?	4
Garantifond sikrer teateroplevelser i provinsen	5
Bleebørnteater og marketingsetik	6
Indtryk fra Fair Plays teaterfestival	7
Festival 92 i Varde - lokalgruppen har ordet	8
En kalejdoskopsk teaterrejse til Baltikum	10
Rapport fra Gävle	12
Norden anklager - seminar under opsejling	13
Nyt fra ASSITEJ	13
Repertoirennyt og Små Scener	14
Brugerkonference i Varde	15
Misanthropisk portræt af festivalpublikummet	16

FESTIVALINDSTIK:

Festival 92 - Teater for børn og unge. Indstik med nyttige informationer, kort forestillingsbeskrivelse af samtlige stykker, gæstespil m.m.

DEADLINE:

Næste nummer udkommer midt i maj. Deadline for stof er 5. maj.

FORSIDEN:

Forsiden er kreeret af Gitte Kath. Billedet er fra Møllens forestilling »Ikke et ord om Holger«. Tekstudsnittet er fra »Lille håndbog for teaterfolk« af Dario Fo.

REDAKTIONEN ER SLUTTET 28. FEBRUAR

terprojekt. Desuden vil også *Jorge Holguin Dansteater* nu til at producere dansteater for børn.

Et par af de øvrige teatre modtager tilsvarende støtte til enkeltprojekter og ikke til teatret som sådan. Det gælder Teaterpatrasket, Turnus (genopsætning af en gammel børneteaterproduktion) og Rimfaxe. Som det fremgår har sidstnævnte fået foden indenfor både hos RBOT'en og Teaterrådet. Og endelig skal det med, at »Spillehuset« ikke er et teater, men øvelokaler for mange forskellige teater- og dansegrupper.

INGEN STØTTEAUTOMATIK

Det nuværende Teaterråd til - trådte sidste sommer og har således fordelt teaterpenge for første gang. Dette sammen - holdt med turbulensen omkring formandsposten - hvor Bjørn Lense-Møller jo indtrådte istedet for Meir Feigenberg - samt det meget sene tidspunkt, hvor merbevilling - gen på de fem millioner kroner blev en realitet, har uden tvivl haft stor indflydelse på resultatet.

Det kan således godt tænkes, at Teaterrådet ved næste sæsons uddeling og de mere fastlagte økonomiske rammer vil prioritere anderledes og måske endnu mere i overensstemmelse med det foregående råds politik om flere penge til færre teatre og et stop for automatikken i tildelingspolitikken. Det vil formentlig konkret betyde, at flere af de nu støttede teatre vil være i søgelyset i den kommende sæson med henblik på eventuel udskiftning med grupper fra det utålmodigt ventende vækstlag.

Teaterrådsformand Lense-

Møller lægger i hvert fald ikke skjul på, at kvaliteten og alsidigheden er aldeles afgørende for støttemuligheden. Den megen polemik omkring den udeblevne støtte til Det Ny Turné Teater har iøvrigt fået diskussionen om Teaterrådets suveræne og enevældige afgørelser til at blusse op. Denne rolle uddyber formanden i *Teaterbladets* februar-nummer.

PROFESSIONEL KVALITETSSANS

Bjørn Lense-Møller skriver bl.a.:

Det er Teaterrådets opgave at se til, at de forhåndenværende midler fordeles, så de bedst muligt tjener til opfyldelse af teaterlovens formål, »...at fremme teaterkunst og teaterkultur i Danmark«. Det skal ske med hensyntagen til »...at tilgodese alle genrer inden for det professionelle teater, herunder de musikdramatiske områder. Der skal lægges vægt på at fremme udviklingen af nye teaterformer og anden eksperimenterende virksomhed, og den geografiske spredning af aktiviteterne skal søges fremmet«.

(...)

Teaterrådets valg af støtteværdige teatervirksomheder og -produktioner styres af de foreliggende ansøgninger og inden for dette felt af, hvor den højeste kvalitet tegner sig i repertoirevalg, i de implicerede personers forventede eller allerede demonstrerede evne til at producere forestillinger på et professionelt kvalitetsniveau og en vurdering af projekternes økonomiske og praktiske gennemførlighed - alt sammen med et øje til lovens bestemmelser om at søge at tilgodese alle genrer osv.

Nogle mener, at valget styres af smag. Jeg har nu arbejdet i Teaterrådet i tre omgange sammen med højt kvalificerede, professionelle mennesker med meget forskellige baggrunde og karrierer. Erfaringen er, at det er den professionelle kvalitetssans, som er beslutningernes basis. Der er en utrolig høj grad af enighed om, hvor de bedste kvaliteter findes, og hvad man kan lade helt ude af billedet. Uenighed og diskussion drejer sig om et forholdsvis snævert felt mellem de to områder.

EGNSTEATERPROCENT PÅ 46

Så vidt Teaterrådets formand. Desuden er det (som bekendt) også Teaterrådet, der afgør, om en teatergruppe og/eller dennes produktioner kan kaldes professionelle i teaterlovens forstand - dvs. om de er refusionsberettigede. Derved er det uden for enhver tvivl, at Teaterrådet har en endog meget central placering i det økonomiske spind, der holder børneteaterområdet oppe. At refusionsberettigelsen så ofte administreres med en vis lempelighed, er en helt anden sag, som udbuddet på de store, årlige festivaler giver et glimrende indblik i...

Hvad egnsteatrene angår, så øges antallet kontinuerligt. Københavns kommune har således fra årsskiftet indlemmet Fiolteatret, Dansescenen og Anemoneteatret, ligesom Kanonhallen har egnsteaterstatus. Og der er flere undervejs. En del af forklaringen både i København og andre steder kan søges i, at de lokale politikere søger at redde deres lokale teatergruppe fra undergangen, fordi Teaterrådet har valgt ikke at støtte disse. En anden forklaring ligger i omkostningstænkning (se BTA 79), fordi man alligevel har en (kultur)husleje el. lignende at udrede, som teaterlovsparagraffen så hidtil har kunnet bidrage med halvdelen til...

Regeringens udgiftsloft og faste støtteramme har sat en stopper for den automatiske 50 procents-refusion, hvilket fik egnsteater-procenten til at styrtdykke. 37 procent var den nået ned på, inden merbevillingen på de seks millioner fik rettet kursen op på de 46 procent.

Sådan slinger egnsteatrene derudaf uden faste holdpunkter eller mulighed for den langsigtede planlægning. Men der eksisterer da vist fortsat et egnsteaterudvalg, som skal barsle med forslag til revision af teaterloven...

DEN RØDE BROCHURE

Kataloget for 1992-93, med oversigten over de danske børne- og ungdomsteatre og deres produktioner i den kommende sæson, ligger nu klar til udsendelse.

Den omfangsrige tryksag sendes som vanligt til alle de skoler, institutioner m.fl., der normalt modtager Børneteateravisen. Opdatering af Den Røde Brochure, dvs. ændringer, tilføjelser, nye forestillinger m.v. sker i Børneteateravisen under rubrikken »Reper-toire-nyt«.

I Den Røde Brochure finder man en let tilgængelig vejledning om tilskudsmuligheder-

ne ved køb af børneteater, ligesom der er praktiske råd omkring afvikling af forestillinger, nyttige adresser m.v. Desuden er der en liste over de teatre og forestillinger, som Teaterrådet ikke har godkendt som refusionsberettigede i teaterlovens forstand.

Den Røde Brochure skulle være alle abonnenter i hænde inden afviklingen af Festival 92 i Varde. Yderligere eksemplarer kan mod betaling - 10 kr. plus forsendelse - rekvireres hos Teatercentrum.

DEN GRØNNE BROCHURE

Danmarks Teaterforeningers brochure over sæson 92-93's udbud af turneteater er blevet udsendt. Dette års udgave indeholder tilbud fra 64 teatre, og de fleste henvender sig til et voksent publikum, idet målgruppen er landets knapt 100 teaterforeninger.

I turne-brochuren findes også vejledende retningslinjer for, hvorvidt et arrange-

ment kan udbydes med rabat/refusion i henhold til teaterloven, noget om KODA-verdier samt oplysninger om teaterhæfter fra DT.

DT's Turneteater-brochure fås ved henvendelse til **Danmarks Teaterforeningers sekretariat** Frederiksborggade 20,3, 1360 København K Tlf. 33 15 42 48

ØKONOMISK STØTTE VIA TEATERLOVEN TIL BØRNE- OG UNGDOMSTEATRE I SÆSON 92-93

Teatre støttet via Det Rejsende Børneteater og Opsøgende Teater (RBOT) - amternes produktionsstøtteordning:

Jytte Abildstrøms Teater (opsøgende virk.)	2.200.000 kr.
Baggårdsteatret	2.200.000 kr.
Kaskadeteatret	2.200.000 kr.
Theater La Balance	1.010.000 kr.
Bjørneteateret	810.000 kr.
Månegøgl	510.000 kr.
Rimfaxe	500.000 kr.
Jakob Mendels Teater	300.000 kr.

Teatre støttet via Teaterrådets pulje:

Artibus	2.300.000 kr.
Bådteatret	2.300.000 kr.
Comedievognen	2.000.000 kr.
Terra Nova	800.000 kr.
Paraplyteatret	800.000 kr.
Uppercut Dansteater	800.000 kr.
Corona Dansteater	700.000 kr.
Mariehønen	700.000 kr.
Teatro Rio Rose	700.000 kr.
Teatret v. Hans Rønne	600.000 kr.
Fair Play (udviklingsstøtte)	500.000 kr.
Skægspire (turnestøtte)	450.000 kr.
Anemone Teatret (enkeltprojekt)	400.000 kr.
Rimfaxe (enkeltprojekt/coproduktion)	400.000 kr.
TeaterPatrasket (enkeltprojekt)	400.000 kr.
Spillehuset	350.000 kr.
Turnus (gehopsætning af børneteaterstykke)	250.000 kr.
Vandrefalken	250.000 kr.
Husmoderforeningen Brændende Kærlighed	250.000 kr.
Jorge Holguin Dansteater (prod. til børn)	200.000 kr.

Derudover har Teaterrådet endnu 300.000 kr. at gøre godt med. Disse penge skal anvendes til anskaffelser af biler og teknisk udstyr til børneteatergrupper.

Anemonerne Lisbet Lipschitz og Albert Nielsen foran deres stationære børne-egnsteater i København

ANEMONEN SOM EGNSTEATER

Anemone Teatret, der tæt ved Nørreport station i København har eget stationært børneteater i det tidligere »Bageriet«, har nu fået papir på det gode samarbejde med Københavns kommune.

Siden 1. januar har Anemone Teatret nemlig haft status af egnsteater. Konkret udmøntet i 980.000 kr., hvoraf de 550.000 kr. dog erlægges som husleje og administration. Men alligevel har teatret stor grund til at glæde sig over den forbedrede økonomi og ditto muligheder for at lave gode forestillinger.

Teatrets lokaler er i forvejen indbydende ganske indbydende med sine glade farver ude som inde, spændende udstillinger og rigtig børnekulturcafe. Og når vejret er til det, vil også det gårdhaveagtige udemiljø tage vel imod børnepublikummet.

Anemone Teatret fejrede overgangen til egnsteater med verdenspremiere på »Den besværlige onsdag« af Elin Bing, der til lejligheden skiftet børne-TV-serierne ud med børnedramatikken.

DANSESCENEN SOM EGNSTEATER

Dansescenen i København er startet som egnsteater med 1992's begyndelse. Det er en scene primært til brug for det professionelle danse miljø i København, men den skal også være vært for udenlandske danse gæstespil. Et overordnet mål er at samle Dansescenen, Dansens Hus

og den kommende danseuddannelse i Danmark under samme tag.

Dansescenen, der p.t. har til huse på Gråbrødretorv 14 B i København, har ansat cand. scient. og TV-producer Karen Vibeke Hansen som daglig kunstnerisk og administrativ leder.

LIV I DEN GAMLE SKUDE

Bådteatret fejrer i år sin 20. sæson. Tre arkitektstuderendes afgangsprojekt - indretning af en teaterbåd - blev starten til Danmarks første sødygtige teater, der nu ligger solidt forankret i Nyhavn, når den da ikke lige bugseres rundt til sjællandske anløbspladser på den årligt tilbagevendende sommerturne.

Skuden har i årenes løb lagt skrog til i alt 74 produktioner, hvoraf de 58 har været ny dansk dramatik. Det kan

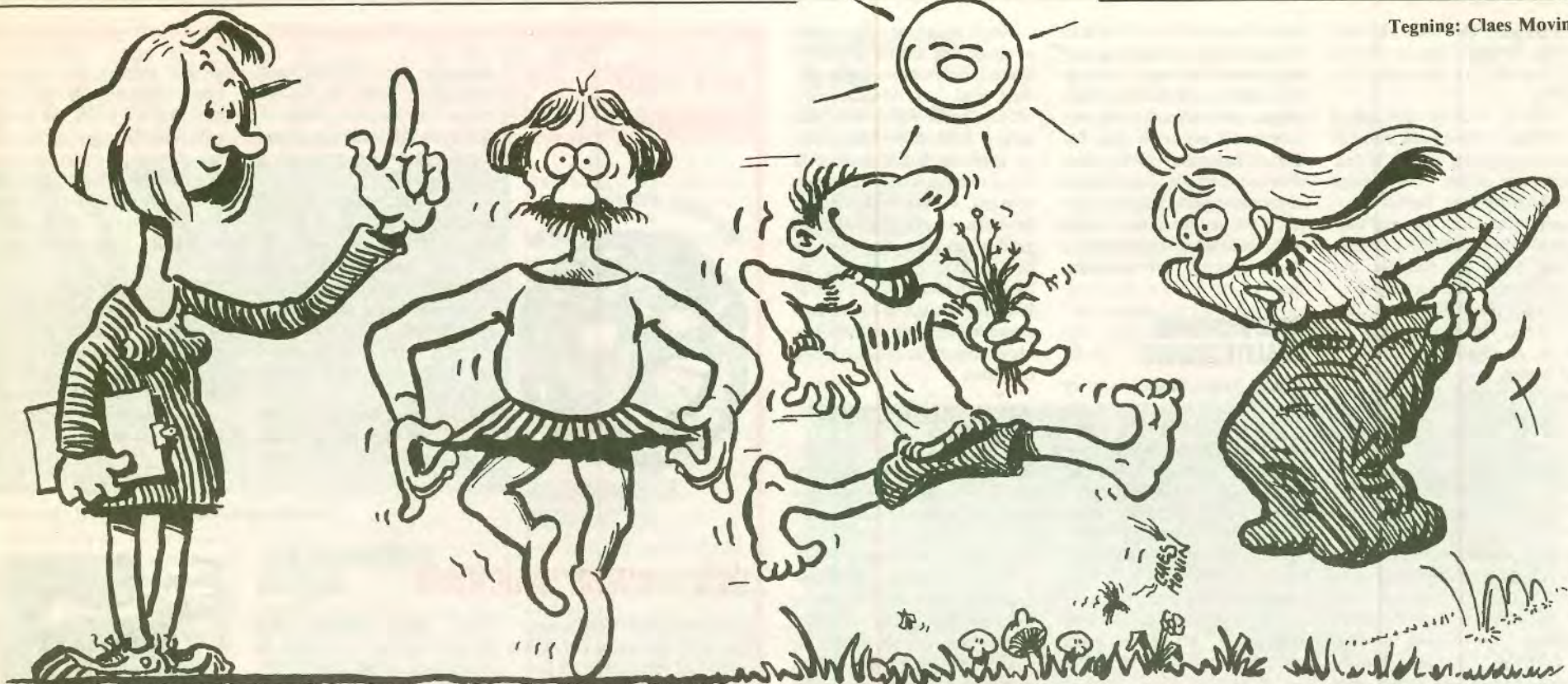
også opgøres i over 400.000 solgte billetter og 5.200 opførelser.

Frem til 1.maj spilles børneforestillingen »Englereden«, der er skrevet og instrueret af Thomas Winding, og ved hjælp af en særbevilling fra Teaterrådet har man ansat Hans Kragh Jacobsen som hus(båd)dramatiker. Og til august er Bådteatret involveret i et stort egnsspilsprojekt i Køge. Så der er fortsat liv i den gamle skude.

ÅRHUS FÅR PROVINSENS FØRSTE DANSEEGNSTEATER

Den tidligere Brobjerg Skole i Århus danner ramme om byens nye dansteater med egnsteaterstatus, Marie Brolin-Tanis Dansteater.

Seks dansere, to administrativt-tekniske medarbejdere og en kunstnerisk leder har dermed økonomisk støtte og to år til at vise, om det er dem, der skal indgå i Det (kommende) Rejsende Dansteater. Teaterrådet skal i 1993 komme med en vurdering af, hvilke af de eksisterende dansteatre fra København og Århus, der skal indgå i dette nye turnerende landsteater.

LUK VINDUET OP

– OG HVAD SER DU?

Refleksioner omkring et BTS-seminar

Af Anders Ramberg

»Lider teatret i dag af en visualiseringens terror?« Spørgsmålet kommer overraskende, tonen er intens og engageret. Men har han ret – Staffan Valdemar Holm, når han med dette spørgsmål, som den første oplægsholder indleder BTS-seminariet i januar. Vi som i årevis har diskuteret behovet af et visuelt sprog – ordets tyranni – kroppens muligheder.

En hurtigt blik på det øvrige program fortæller mig, at det næste oplæg vil komme fra et par af de nye teatre – Theater La Balance og Cantabile 2 – som bevist arbejder med »det visuelle«.

Modsætningerne vil blive trukket op – debatten vil få god næring – det oplever vi fra begyndelsen.

Et andet påstand fra Staffan Holm: »Tradition, som begreb er altid brugt repressivt.« Vi »lider« under traditionen – er »fanget« af den. Men har vi taget stilling til traditionen? Kender vi vor – d.v.s. teatrets historiske tradition? Kan vi lave relevant teater uden at kende og tage stilling til traditionen?

Smed vi – i vores institutionsforagt i 60-erne, en mængde af smukke børn ud med badevandet? Havnede vi i 70-erne i en grålig, unuanceret, misforstået og udvandet Stanislavskij-rutine?

Er det vores forsøg på at lægge afstand til denne »kedelige« fortid, som Staffan Holm

tolker som en visualiseringens terror?

Dramatikere har tidligere brugt børneteateret som fornyelse af – og brud med – traditionen. Strindbergs »Lykke-Per«, »Kaspers Fettisdag« og »Himmelrikets nycklar« er eksempel på dette. Ibsen brød med sin egen naturalisme og brugte i »Per Gynt« eventyrets indhold, form og dramaturgi. Når disse tre giganter kunne bruge børneteaterets form, hvorfor ser vi så aldrig en børnetekst af Botho Strauss eller Franz Xaver Kroetz?

Har vi – måske gennem bruddet med institutionerne – isoleret os fra den teatrale tradition?

Vi har – det må stå uden for enhver tvivl – formålet at nå et bredt publikum. Aldrig har så mange børn set teater, som i dag. Vi besidder også stor viden om vores publikums adfærd. Men besidder vi også tilstrækkelig viden om teatrets virkemidler, og er det gennem traditionen vi skal forny os?

Staffan Holm peger på sproget som den mest iøjnefaldende svaghed i dansk børneteater i dag. La Balance og Cantabile 2 vælger at arbejde med en vidtgående visualisering. Dette kunne tyde på en konflikt. Men – begge lejre vil bryde naturalismens bånd. Teatrets magi ligger i teatrets specifikke muligheder – og begrænsninger. Muligheder, som intet andet medie kan byde på. Begrænsninger, som det ville være absurd at benægte.

Staffan Holm eksemplificerer det med musikvideoer. En

ganske ordinær musikvideo forbruger på en halv time hele det visuelle apparat. Og musikvideoen er en – i hvert fald kvantitativt – vigtig del af vores publikums dagligdag. Forsøg på – visuelt – at hamle op med disse er dømt på forhånd. Teatrets ressource må være, at teatret er sig selv. Det må finde sine egne – traditionelle – virkemidler, definere sig gennem sin tradition – og erobre traditionen gennem sproget. Sproget er vores vigtigste informationskilde.

Men teatret er jo i dag ikke vigtig som informationskilde.

Det har det været i nogle historisk-politiske situationer. Det østeuropæiske teaterliv lider i disse år af at have mistet denne skjulte informationsfunktion.

60-ernes og 70-ernes vesteuropæiske politiske teater betragtede sig som en vigtig, alternativ politisk kilde – og gennemslagskraften hos publikum viste, at man havde ret. Det var en politisk nødvendighed at bruge teatret som informationskilde – måske som agitation.

Når vi i dag betragter det »politiske teaters« formelle enkelhed – dets teatrale puritanisme – dets visuelt fattige udtryk, gør vi det med en anden politisk baggrund end den som var en realitet da det blev skabt.

Vi kan i dag ikke betragte sproget som udelukkende informationskilde eller handlingsbærende element. Når vi vælger at bruge sproget, må vi tage stilling til andre af sprogets teatrale funktioner. – Rytm, poetisk kraft, skønhed.

Mange tekster bærer i dag – mener Staffan Holm – præg af improvisationens begrænsning. Skuespillere som sprogskabere begrænser teatrets

sprog indenfor spillernes eget sprogs begrænsninger. Man kunne fristes til at bruge et udtryk fra det næste oplæg: »Det kan ikke være teatrets opgave at reproducere naturalistiske tilstande.« Og derved kan man se det berøringspunkt, som på trods af kontrasten, dog fandtes mellem de to oplæg.

»Kropsteatret« – »Det visuelle teater« eller hvordan vi nu vil definere dem, vælger i stor udstrækning at se bort fra sproget – d.v.s. det talte sprog.

Man reagerer imod »det traditionelle teaters overvurdering af ordet«. Naturligvis kan vi se dette som en anden reaktion på den udvandede naturalisme, som vi oplevede i 70-erne. Men definitionerne af »tradition« adskiller sig markant. Der, hvor Staffan Holm lader definitionen dække over et langt historisk perspektiv og søger sin inspiration i de dele af denne tradition, som i øjeblikket er nedvurderet, begrænser »det visuelle teater« samme begreb til at være den parantes i teaterhistorien, som naturalismen er blevet gjort til. Den handlingsbærende fortælling er i sig selv synonym med den naturalistiske form og derfor »kedelig«.

»Det visuelle teater« søger ofte sin inspiration i andre kulturer – ritualer og eksotiske kultiske symbolhandlinger. Men isoleret fra de »betydninger« de naturligvis har – i sit oprindelige kulturelle sammenhæng – bliver der »kun« en visuel oplevelse tilbage. Jeg vil ikke benægte, at jeg »oplever« forestillingerne. Jeg kan ikke analysere min oplevelse, men da den ikke vil »fortælle« noget, betragtes min analyse

som uvæsentlig. Formen er udgangspunktet. Formen er indholdet. Formen er meningen. L'art pour l'art. Og dette benægtes ikke, tværtimod, oplægsholderne – Cantabile 2 resp. Theater La Balance – bruger selv disse formuleringer.

Det som forstyrrer mig er de reminiscenser af det fortællende, som dog findes i en forestilling, som »Stumfugle«. Korte fragmenter af historier. Afbrudte meddelelser, som jeg ikke rigtigt ved, hvad jeg skal bruge til. »Historiefragmenter« som samtidig indbyder til og afviser traditionel analyse. Fragmenter i en handling som virker tilfældige.

Jeg kan naturligvis hente inspiration fra meget i disse visuelle forestillinger, men jeg kan ikke se dem, som »det nye teater«. Det er naturligvis mig som er traditionel (– og så må man tolke det ord, som man ønsker).

I modsætning til pseudoreligiøse, okkulte healere, (som man i dag også kan udsættes for på et BTS-seminar) mener »det visuelle teater« ikke at det repræsenterer et totalt verdensbillede – og jeg kan heller ikke aflæse nogen ambition i retning af, at det vil opfattes som »det endelige teater«.

Muligvis kan jeg se det som en del af en fælles udvikling væk fra den naturalistiske gråskala. Men, hvor Cantabile 2 definerer indholdet – og derved meningen, som »underordnet«, betoner Staffan Holm, teatrets opgave som »moralisk opdragende«.

I dette fremgår klart Staffan Holms parallel til det »politiske teater«. – Formen er et middel for at nå et mål. Der-

for er formen underlagt målet.

Misbruget af »det gode« og »det onde«, som udelukkende dramaturgiske elementer – uden egentligt mål, som man kan se i elektroniske data-spil og kommercielle film, gør det nødvendigt, at ethvert børneteater gør sig sin opgave bevidst.

At formulere sin opgave som moralisk opdragende, indebærer naturligvis en nødvendigt søgen efter det mest optimale middel – den mest optimale form.

Modsætningen kan tydeligst ses som en modsætning i den helt grundlæggende indstilling til teatret – til kunsten. Formen som værktøj eller formen som mål.

For mig er dette en i grunden moralisk konflikt. Hvis man betragter sit mål som moralisk væsentligt bliver meningen med midlerne målrettede og mulige at analysere udefra målet. Hvis man betragter formen – midlerne – som mål, må det endelige moralske udsagn være svært at analysere – og måske tilfældigt. At ideologisk-politiske udsagn i dag opleves begrænsende behøver jo ikke indebære, at moralske udsagn opleves på samme måde.

En seminarweekend indeholder meget – og dette skal ikke ses som et referat men nogle refleksioner omkring et par af de oplæg vi blev præsenterede for. Seminaret var det første led i et langsiget debatprogram – det lyder spændende – og vigtigt.

Anders Ramberg
er formand for Børneteater-Sammenslutningen

GARANTIFONDEN

Af Mogens Holm

Dansk teater har fået en ny form for støtteordning. Den er udsprunget af det private initiativ og eksisterer uden en eneste offentlig krone. Ovenikøbet uddeler den støtten efter nye og anderledes kriterier. Der er altså ikke blot tale flere penge. Men flere penge på en helt ny måde.

»Garantifonden«, som ordningen kaldes, er finansieret af to banker, et realkreditinstitut og et bryggeri. Tilsammen har de glade givere bidraget med 600.000, men da de gennem støtteordningen er sikret langvarig og landsdækkende »exposure«, som det hedder i markedsføring-jargon, er der ingen grund til at fortælle mere om dem.

Derimod er der grund til at dvæle ved de seks som administrerer ordningen, nemlig fondens bestyrelse. Den består af én fra Danske Dramatikeres Forbund (DDF), én fra Det Danske Teater (DDT), én fra Foreningen Af Små Teatre (FAST), og tre fra Danmarks Teaterforeninger (DT).

Når DT er så rigt repræsenteret skyldes det at støtteordningens erklærede formål netop er at fremme udbredelsen af

kunstnerisk suveræne, men publikumsmæssigt »smalle« forestillinger blandt organisationens medlemsforeninger. DT har da også været drivende i oprettelsen af fonden, og endelig lægger DT sekretariat til bestyrelsens arbejde.

FAST organiserer hovedparten af de producenter, der kan komme i betragtning som støttemodtagere. DDFs repræsentation i bestyrelsen er et signal om at ny dansk dramatik bør få høj prioritet i vurderingen af disse teatre. Og endelig vidner DDTs tilstedeværelse om at også forestillinger fra de store og mere »etablerede« turnéteatre kan komme i betragtning ved uddeling af fondens midler.

»IKKE NOGET FOR VORE MEDLEMMER«

Men som antydning kræves der andet og mere end viljen til at tage på turné. En teaterforeningsformand har selv defineret garantifondens målgruppe som værende: *Den slags forestillinger hvorom teaterforeningsformænd kan finde på at sige: »Det er teaterkunst på højt niveau, men jeg er bange for at det ikke er noget for vores medlemmer.«*

Det handler altså om at sikre forestillinger som er af indis-

kutabel kvalitet, men som ikke kan sælge tilstrækkeligt mange opførelser til at gennemføre end turné, simpelthen fordi teaterforeningsbestyrelserne viger tilbage for at prøve noget nyt af frygt for tomme stole. Og det handler om at etablere en ordening der kan eliminere den økonomiske risiko der, for den enkelte forening, er forbundet hermed.

Da fondens bestyrelse påtager sig at garantere ikke blot økonomien i forestillingerne, men også at de er kunstnerisk uangribelige, så er forudsætningen for at udvalgte de forestillinger, som skal omfattes af ordningen, naturligvis i princippet at de er færdigproduceret. Således at det endelige resultat kan vurderes. Herved står Garantifondens støtteordning i modsætning til alle andre former for teaterstøtte, der som bekendt kommer ind i billedet før den egentlige produktion starter. Ja, som ofte støtter et teater eller et ensemble uden at kende de stykker pengene skal finansiere, endsi-ge de personer der skal realisere stykket.

»ER DER NOGEN HJEMME?«

Allerede i sin første tildeling af garantistøtte har fondens

Artibus »Er der nogen hjemme?«

KOMPONENTERNE PRÆSENTERER:

EN GRAFISK GYSER I SORT/HVID

INSTRUKTION: MALTE CLAUDIO LIND
KOMPONIST/MUSIKER: OLE HØJER HANSEN
SCENOGRAPHI: OANA CONSTANTINEANU
KOREOGRAPHI: MIKALA BJARNOV LAGE

I en fjernliggende villa, bortvillingeparret Yves og Eva. Eva er lam efter en bilulykke for 12 år siden og er lænket til sin rullestol. Yves passer sin søster, foruden at han arbejder med at le- vende gode dukker i sit atelier ved hjælp af bug- aleri og computerteknik. En sen aften dukker Snehvide op, hendes bil er brudt sammen og hun porger Yves om hun må låne telefonen, så hun an ringer til en mekaniker. »Desværre« svarer Yves, »det er for sent«, men hun er da velkom- men til at overnatte. Og dermed kan dramaet tage sin begyndelse.

Snehvide drages nu ind i tvillingernes intriger, mystik og erotiske spil. Dramaets klimax er...

MEDVIRKENDE: IDA DWINGER, MIKALA BJARNOV LAGE, LARS BRYGMANN, LARS OTTESEN, m.fl. • STEMME: ANN HJORT, OMAS MØRK, TINA GYLLING MORTENSEN, TORBEN ZELLER, PETER ZHELDER

ponerende teatereksperiment på Rialto - Politiken

Draktøren Malte Claudio Lind har gennemført sin med stor teknisk dygtighed og artistisk variation - Dwinger er overbevisende som den atblegede Sne. Snehvide. - Jyllandsposten

er eventyr, pop-musical, gyserfilm og drama - et tegneserie, som komponenterne præsenterer på Rialtos scene. - Fredrikssborg Amts Avis

PERIODE: 25. JAN - 10. APRIL 1993
REMIS 31 38 37 37/Mogens Johansen
PRIS: 26.000,- (excl. moms)
T EFTER GÆLDENDE REGLER

ANMELDES MED STØTTE FRA DANMARKS TEATERFORENINGS GARANTIFOND

EVA

Frit efter Comès tegneserie

– EN FOND DER IKKE KAN SØGES

bestyrelse imidlertid valgt en forestilling der endnu ikke har haft premiere. Ved nærmere granskning af projektet vil man dog nok forstå hvorfor.

Det drejer sig nemlig om et vedkommende for ikke at sige pågående stykke, der har kunnet ses i udlandet og som foreligger i en fornuftig dansk oversættelse. Et stykke hvor rollerne er besat, og hvor instruktøren, scenografen og konceptet er kendt. Og ikke mindst drejer det sig om en produktion af og med et af landets ældste og bedst sammenspillede ensembler.

På den baggrund skulle der være rimelig sikkerhed for at Garantifonden ikke sætter sit renommé på spil ved at pege på en forestilling, der senere går hen og bliver et flop. Det drejer sig om et ensemble som de fleste af dette blads læsere kender for såvel gedigent børne- som voksne teater.

Det drejer sig om teatret Artibus og deres »Er der nogen hjemme?«.

Den støtte forestillingen modtager er et tilsagn om underskudsdekning i forbindelse med opførelsen i de 25 første teaterforeninger, der køber den. Med denne garanti i ryggen har den enkelte forening ingen økonomisk begrundelse for at udelade forestillingen af sit repertoire. Og med et (så godt som) garanteret salg af mindst 25 forestillinger er teatret sikret et grund-

lag for en rimelig rentabel turné.

KOMPONENTERNE OG »EVA«

Den anden af årets udvalgte forestillinger er på alle måder anderledes.

Det er forestillingen »Eva« med det nydannede teater »Komponenterne«. »Eva« er en dansk dramatisering af en tegneserie, både i form og indhold. Den repræsenterer en stilmæssig fornyelse af teatret, og er gennemført med imponerende konsekvens. Komponenterne er altså en ny producent med en ny dansk forestilling, der imod alle odds også vil kunne opleves i provinsen.

Ifald de opførelser som fonden støtter skulle vise sig at være rene publikumssuccesser ude omkring i landet, tilfaldet overskuddet fonden. Den har altså en chance for at tjene ind på gyngerne, hvad den mister på karrusellen. Til gavn for flere forestillinger fremover. Forhåbentlig i mange sæsoner.

For, på trods af sine relativt begrænsede midler, kan Garantifonden få en mærkbar positiv betydning for dansk teater som helhed. I modsætning til eksempelvis Teaterrådet, som må yde millioner til projekter, hvoraf nogle naturligvis ikke lykkes, så støtter fonden nemlig ikke i produktionsleddet. Fonden støtter direkte distributions-

leddet. Og indirekte markedsføringsleddet.

Den nye ordning fremmer altså de bedste teatre, øger kendskabet til dem og medvirker til at skabe forudsætninger for at de kan udvikle yderligere kvalitet.

FRASORTERING ELLER UDVIKLING?

Garantifonden kan naturligvis ikke erstatte andre støtteordninger, mindst af alle Teaterrådets. Men princippet i ordningen kan måske være til inspiration i forbindelse med debatter og andre tiltag i teaterkredse. Diskussionen om kvalitet til eksempel. Den er som bekendt årelang, f.eks. i forbindelse med kriterier for deltagelse i festivaler eller optagelse i faglige sammenslutninger.

Denne diskussion er vigtig fordi vi på den ene side må afgrænse os i forhold til uprofessionelle teatre, som miskrediterer hele branchen, på den anden side bevare og udvikle et vækstlag. Men det er en diskussion der ofte løber af sporet. Måske fordi den retter søgelyset den forkerte vej og hurtigt kommer til at dreje sig om at sortere de dårligste fra.

Istedet for at støtte og udvikle de bedste.

Mogens Holm er leder af Taastrup Teater og Foreningen Af Små Teatres repræsentant i Garantifondens bestyrelse

DEBAT:

»Verdens bedste kage« flankeret af andre tilbud for samme aldersgruppe ...

TEATER

FOR

BLEBØRN

Åbent brev:

Det er ikke længere nogen nyhed, at der produceres teater for blebørn

Til Høje Taastrup Teater!

Op til premieren på jeres forestilling »Verdens bedste Kage« har I i radio og fjernsyn nærmest lanceret det som en nyhed, at der produceres teater for 1½-4 årige. Teater for denne aldersgruppe har eksisteret i over 10 år! Og indtil nu har omkring 15 teatre og teatergrupper hver produceret mellem én og ti forestillinger for denne aldersgruppe. Forestillinger af meget forskellig art og med meget forskellig spillestil.

I TV-Avisen 8.1.92 bliver et indslag om jeres forestilling lanceret således: »Nu skal blebørn til at se teater. »Verdens bedste Kage« er titlen på et teaterstykke skræddersyet til børn i den alder, og en stor flok

dagplejebørn fik deres allerførste teateroplevelse, da de var til forpremiere i Tåstrup.«

I TV2 Lorry 10.1.92 i et indslag om samme forestilling udtaler instruktør Kirsten Jensen Holm: »Det som, hvad skal jeg sige, er revolutionerende og nyt til forskel fra, hvad man ellers laver for sådan nogle små nogen, er, at der er en handling med en begyndelse og en slutning, dvs. at det er et rigtigt teaterstykke for børnene. At vi så har gjort det, at vi har delt det op i nogle små sekvenser sådan at, hvis de skal tisse eller hvis de ikke kan se eller få øje på forældre eller pædagogen, så de rokerer rundt, så kan de hoppe for forestillingen igen uden at miste tråden i stykket.«

Hvad belæg har Kirsten Jensen Holm for denne udtalelse? Hvor meget teater har hun set for denne aldersgruppe? Vi må oplyse, at dette postulat er direkte USANDT! Inden for de sidste 10 år er der produceret mange forestillinger for de

mindste. Forestillinger med en handling, med en begyndelse og en slutning, og som er »rigtige teaterstykker«.

I Danmarks Radio P3 i et interview med Ole Hinsch, Elena Strøbech og Mogens Holm bliver der spurgt, hvorfor Høje Taastrup Teater sætter en forestilling op for så ung en målgruppe. Mogens Holm svarer bla. følgende: »Ja, af to årsager: Dels fordi der ikke rigtigt er noget for denne målgruppe, man kan se lidt fjernsyn, hvis man er et lille barn, der bliver man så budt nogle tegnefilm, som i hvert fald i min datters tilfælde skaber, at hun sidder stille med store blanke øjne og er ked af det bagefter; så vi ved, der er et behov for meningsfuld – skal

jeg svinge mig op og sige – kunst for de helt små. Fordi det jo er kunst, det er jo teater i den forstand, at det er dramatik, det er ikke bare historiefortælling, vi laver.«

Hertil kan vi kun endnu engang understrege, at der findes skam teater for denne aldersgruppe. Hvis man ser i Den Røde Brochure for sæson 91/92, er der her omtalt hele 18 forestillinger, og mon ikke nogle af dem skulle indeholde det, Mogens Holm kalder »meningsfuld kunst«, der

også er dramatik og ikke bare historiefortælling!!

Der er et stort behov for teater for de mindste, og vi synes kun, det er fint, at flere teatre forsøger sig indenfor området, og at de sammen med os andre er med til at drage nye erfaringer og er med til at videreudvikle teater for blebørn. Men vi synes, det er forkasteligt, at Høje Taastrup Teater laver en markedsføring, hvor de nærmest fornægter alt tidligere produceret teater indenfor aldersgruppen og gør deres

forestilling til noget nyt og revolutionerende.

Vi skal alle sælge vores produkter, og vi skal sælge dem godt, og selvfølgelig også via de offentlige medier. MEN indenfor børne- og gruppeteater er det en hidtil ukendt form for markedsføring, at sælge sine forestillinger på bekostning af andre kollegers og teatres arbejde.

Venlig hilsen
Månegøgl
Kaskadeteatret
Skægspire
Det lille Teater
DRT
Zoologisk Museums
Marionetteater
Corona Danseteater
Teater 83

Producenten:

MEDIEOMTALE ER GODT – OGSÅ FOR BØRNETEATER

Månegølsteatret m. fl. har i et indlæg klaget over den modtagelse »Verdens Bedste Kage« fik i pressen. »Verdens Bedste Kage« er en forestilling for de halvanden til fire-årige, der skal turnere i den kommende sæson. Den er co-produceret af Husets Teater og Taastrup Teater. Og markedsført i samarbejde med teaterbureauet Remis.

Umiddelbart skulle man nok synes at pressens behandling af en forestilling er en sag mellem pressen og de producerende teatre. Det er ialfald ikke noget konkurrerende teatre har adgang til at blande sig i. Alligevel vil jeg gerne kommentere indlægget. Dels fordi forfatteren kun refererer dele af hændelsesforløbet. Dels fordi medunderskriverne nu er begyndt at rette deres kritik mod de medvirkende, som ret beset blot passer deres arbejde og ikke behøver stå til ansvar for andet.

Premieren på »Verdens Bedste Kage« fandt sted på Taastrup Teater. Det er derfor undertegnede, der har ansvaret for presserelationerne i den anledning.

At Taastrup Teater bliver omtalt i pressen er ikke usædvanligt. Pressen har altid interesseret sig for teatrets repertoire. Nok fordi det ofte har nyhedsinteresse. At en af teatrets forestillinger får gode anmeldelser er heller ikke noget nyt. Hvad der derimod er nyt, er at teatret deltager i en produktion for de halvanden-årige.

NYHEDEN

Dét har vi aldrig prøvet før. Og derfor er vi gået til opgaven med et stort mål af ydmyghed. Vi har studeret danske forestillinger, og dem er der jo en del af, også udenfor de klagende teatres kredse. Vi har eksperimenteret og øvet os. Og ovenikøbet været i udlandet for at lære af fremmede traditioner.

Alt dette står vi ved. Og vedstod det også i den pressemeddelelse, der blev sendt ud i forbindelse med premieren. Det var dét, der var *nyheden*. Det var derfor pressen blev interesseret.

Vi bilder os altså ikke ind, at vi har opfundet småbørnsteatret. Men jeg skulle måske minde om at de fem kunstnere bag forestillingen jo ikke er novicer udi teaterfaget. Ingen af dem har mindre end 15 års professionel karriere bag sig. Tilsammen har de medvirket i

langt over tohundrede forskellige forestillinger. Det er ikke uvæsentligt. Hverken for forestillingens kvalitet eller pressens bevågenhed.

Ihvertfald mødte pressen op. Og det er ikke noget vi kan bestemme den skal gøre. Vi kan heller ikke bestemme hvad den skal videre bringe. For eksempel filmede og interviewede både TV 1 og 2 i en time hver. Så klippede deres redaktører materialet ned til et par minutter. Og endelig *lancerede* de det så som et nyhedsindslag.

Sådan fungerer en fri presse. Det er normal procedure, kendt af de fleste der har beskæftiget sig lidt med teater. Jeg ville heller ikke nævne det, hvis ikke det var fordi netop *lanceringen* af nyhedsindslaget i tv-avisen er faldet de forbigående teatre for brystet.

Men begrebet »en fri presse« betyder jo ikke kun, at pressen selv vælger hvilke emner den vil beskæftige sig med. Det betyder også, hvad nogen i denne sag måske glemmer, at den selv bestemmer *hvad* den vil sige eller skrive om et givent emne.

OMTALEN

Så meget om lanceringen. Blot skal det understreges, at jeg ikke er ude på at spille Sorteper videre til pressen. Den redigerer nyhederne efter sine egne kriterier. Anderledes kan det ikke være.

Endelig er klagegruppen af børneteaterfolk utilfredse med nogle udtalelser i Danmarks Radio og TV 2. Dels én hvoraf det fremgår at »Verdens Bedste Kage« ikke nødvendigvis ligner andre forestillinger er for samme aldersgruppe. Dels én der fremhæver teatret på bekostning af tv-mediet.

Jeg beklager, hvis nogle føler at disse udtalelser er blevet til »på bekostning af andre kollegers og teatres arbejde«, og kan til beroligelse fortælle, at de anmeldere teatret har været i kontakt med i forbindelse med premieren, ikke har fundet noget at studse over. Tværtimod har flere af dem skrevet fællesanmeldelse af »Verdens Bedste Kage« og en anden forestilling for samme aldersgruppe.

Tilsvarende har bibliotekarer og andre aftagere reageret positivt på den megen omtale. Først og fremmest har et overvældende antal »almindelige« publikummer fortalt om deres overraskelse ved at finde ud af at der rent faktisk laves teater for så små mennesker.

Det sidste er nok det mest væsentlige fordi det demonstrerer, at god omtale af et teater, i sidste ende er god omtale for hele branchen.

Venlig hilsen
Mogens Holm

Instruktøren:

BEDØM KUNSTEN – IKKE MARKEDSFØRINGEN

Det er kommet mig for øre at markedsføringen af »Verdens bedste kage« har vakt stor vrede i børneteaterkredse. Kolleger kommer og ser forestillingen og går igen uden at hilse – eller bliver for derefter at skælde skuespillerne ud.

Jeg har derfor lyst til at præcisere følgende:

Elena Strøbech og Ole Hinsch (skuespillere), Susanne Juul og Thora Winther (scenografer) og undertegnede (instruktør) har lavet en forestilling, som vi er glade for og kan stå inde for. Det ville være glædeligt om kolleger og »venner« ville bedømme os på den kunstneriske indsats fremfor markedsføringen, som ligger uden for vores arbejdsområde. Den varetages af de to producerende teatre, nemlig Huset Teater og Taastrup Teater.

Med fortsat venlig hilsen
Kirsten Jensen Holm

Debatindlæg:

ET HJERTESUK

Her på Zangenbergs Teater har vi kendskab til professionelle teatre, der spiller stykker uden at have rettigheder. Vi vil ikke hænge nogen ud, men gerne være med til at skabe en debat.

Kan man være medlem af BTS og ikke overholde de love og regler, som nu engang er på dette område, når man driver et professionelt teater!

I BTS er der vedtaget minimumspriser for ikke at konkurrere på prisen, men på kvaliteten. Det kan vi fuldt ud tilslutte os. Men hvis to teatre opsætter den samme forestilling – dog med den forskel at det ene ikke betaler rettigheder til forlag/forfatter – kan det teater, der har »snydt« stoppe de 35.000 eller mere i foret, som de skulle have betalt i rettigheder. Det er da unfair konkurrence!

Det undrer os også, at der ikke findes en kontrolinstans i

lighed med KODA, der holder øje med disse ting.

En del vil måske sige, at rettighederne sluger meget af budgettet for en produktion på et lille teater, men det gør det jo for os allesammen.

Vi håber hermed at have sat nogle tanker i gang og håber på feedback fra andre teatre, store som små – og hvad mener BTS i øvrigt om dette her?

Venlig hilsen
Zangenbergs Teater

JUBILÆUMSLOJER I HOLBÆK

Jubilæums Festival

21. - 22. - 23. februar 1992
FAIR PLAY

Fair Play jubilerede med succesrig festival

I dagene 21.-23. februar fejrede Teatergruppen Fair Play fra Holbæk dels deres eget 20-års jubilæum som teatergruppe og dels triumferer med deres lokale festival. En snes af de bedste danske børne- og ungdomsteatergrupper deltog med deres forestillinger, og det var der over tusinde lokale teaterglade børn og voksne, der benyttede sig af.

Billetterne var gratis og køen til tider lang foran Fair Plays lokaler på Borchsvej, der til lejligheden var lavet om til festivalens billetkontor og mødested.

Mange forældre benyttede sig af weekendens muligheder for at opleve børneteater sammen med deres afkom og få konstateret, at godt dansk børneteater kan være en lige så stor kunstnerisk oplevelse for voksne, selvom det er et prestigefattigt kulturområde.

Det var fjerde gang Fair Play med held og dygtighed arrangerede sin egen lokale festival, og man har efterhånden fået så meget blod på tanden over den lokale teaterinteresse, at der nu arbejdes på at få den store børne- og ungdomsteaterfestival til Holbæk i 1994.

KASKADEFESTIVAL FLYTTER TIL MIDTBYEN

Kaskadeteatrets efterårslige festival i Horsens for dansk børne- og ungdomsteater finder i år sted fra 18.-20. september, og årets udgave er flyttet til Horsens Midtby, hvor bl.a. Horsens Ny Teater, Horsens Gl. Teater, Kilden og Rådhuset mv. vil danne de nye og bedre rammer.

Det betyder rent konkret, at

ungdomsforestillingerne igen tages på festivalprogrammet, som iverigt ventes at omfatte knapt 30 professionelle teatre og cirka det dobbelte antal forskellige forestillinger. I alt forventes der at blive 120 opførelser over de to døgn.

Programmet er ved at være klart og vil bl.a. være aftrykt i næste nummer af Børneteater-

avisen. Billetterne til festivalen kan bestilles allerede fra 21. april.

Og netop i april kan Kaskadeteatret fejre 15-års jubilæum. Det kan ske i bevidstheden om fortsat succes hos brugerne og økonomisk støtte via RBOT-ordningen. Således modtager teatret i sæson 92-93 et tilskud på 2,2 mio. kroner – eller en stigning på 300.000 kr. fra indeværende sæson.

FANDENS HORER

I Farum forsøger de på det skammeligste at nedbryde skellet mellem det professionelle teater og de glade amatører.

Det kunne i hvert fald let være den umiddelbare konklusion efter at Børneteateravisens udsendte en mørk januaraften havde overværet totalteaterforestillingen »Fandens horer«. På seks år er det den tredje i rækken af store musicals, der bliver til i et samarbejde mellem Ungdomsskolen og Musikskolen i byen. I år var i alt 130 unge på scenen, i det store orkester eller på anden vis beskæftiget nedenfor eller bag scenen. »Fandens horer« er bygget over et virkeligt begivenhedsforløb omkring 1637-41 og de forfærdelige hekseprocesser og var imponerende dygtigt skruet sammen.

Hovedkræfterne bag denne måde at gøre Farums unge glade for kunst og kultur og deres egen formåen er Jørgen Schiermacher, der denne gang har taget sig af manuskript, instruktion og lysdesign, og Ingelise Thomsen, der har stået for en spændende koreografi og korindstudering m.m.

Farum kommune er ikke

kendt for at rutte med pengene til indkøb af professionelt børne- og ungdomsteater til byens skoler, men bevilgede her 124.000 i tilskud til denne hjemmeproduktion. Og det er altid fascinerende at opleve så mange mennesker i en koordineret indsats på en teaterscene, det er jo af økonomiske grunde ikke just hverdagskost med mere end fire-fem udvendende kunstnere, når teatret er for børn og ikke med børn. Til gengæld er der ingen tvivl om, at kunstudøvelse ala »Fandens horer« betyder, at mange af de unge bliver gode, kritiske og engagerede publikummer til andres arbejde. Og at de bedste blandt teknikere og spillere senere vil kunne opleves i det professionelle teatermiljø.

Scenebillede fra »Fandens horer« (Foto: Peter Moors)

TEATER OG DANS I NORDEN SKAL HAVE NY LEDER

Generalsekretæren i Teater og Dans i Norden, Anders Ahnfelt-Rønne, stopper som daglig leder 1. september i år.

Organisationen, der er underlagt Nordisk Ministerråd, giver støtte til gæstespil og udveksling af instruktører, scenografer osv. mellem de nordiske lande, ligesom man står for en aktiv videreuddannelses- og seminarvirksomhed.

Anders Ahnfelt-Rønne blev medlem af det nuværende Teaterråd sidste sommer og mener det er for svært at forene de to meget tids- og rejsekrævende jobs.

BØRNEKULTUR I DET SYDVESTJYSKE

Rammerne for Festival 92 er fire vestjyske kommuner.

Lokalgruppen tegner her et portræt af festivalområdet, mulighederne og forventningerne

VARDE

De fire kommuner i det sydvestlige hjørne af Jylland, nemlig Blåbjerg, Blåvandshuk, Varde og Ølgod skal i år være værter for den store børne- og ungdomsteaterfestival.

Tilsagnet om værtskab og økonomisk dækning skyldes naturligvis først og fremmest et ønske om, at områdets børn, unge – ja også voksne, får optimale muligheder for at opleve børneteater, når det er bedst.

En anden og lige så væsentlig årsag er at vise lokalbefolkningen børneteaternes betydning for børnenes livsforståelse.

Børne- og ungdomsteaterforestillinger er ikke noget nyt fænomen her i Vestjyllands 550 år gamle købstadskommune, Varde. Kommunens børneteaterudvalg har i mange år arrangeret »Vardebørnenes teateruge«, som i de seneste tre år er blevet omdøbt til »Vardebørnenes teatermåned« – hvert år i november.

Ikke sådan at forstå, at der kun spilles teater i den uge eller måned, men her ved indgangen til de mørke vintermåneder skal der tændes lys – skabes liv og glæde og hvad er mere naturligt end at sætte focus på netop børneteaternes mangfoldighed og muligheder for fest, glæde og andre følelsesudladninger. Hvert år indledes med god presseomtale og nogle år med besøg af medlemmer fra børneteaterudvalget, som med muntre indslag på skoler og institutioner »slår på tromme« for den forestående uges eller månedens børneteaterforestillinger.

Børneteaterudvalgets aktiviteter støttes af kommunen, amtet og af forskellige private sponsorer.

Det specielle ved vores model er nok det, at vi i vort programudbud udbyder forestillinger med de professionelle børneteatergrupper sammen med et udbud af forestillinger, som opføres af vore egne børn og unge på skoler og i institutioner. Man får altså mulighed for at se både amatør- og professionelt børneteater.

For at højne standarden på amatørområdet og for at få flere lokale aktører med, så har vi i 1990 og 1991 gennemført lokale instruktørkurser for alle, som ville arbejde aktivt med børneteater. Initiativet blev fulgt op med en aftale mellem kursusinstruktøren og kursusdeltagerne om, at man under arbejdet med »egne forestillinger« kunne modtage konsulentbistand fra instruktøren, medens man stod midt i arbejdet.

Vi tror på, at vekselvirkningen mellem at opleve godt og professionelt børneteater og selv at prøve kræfter med den spændende scenekunst er meget udviklende.

Vi vil i det hele taget meget gerne give vore børn og unge mange forskellige kulturtilbud, derfor traf vi også aftale med Det kongelige Teaters opsøgende ballet om, at de besøgte os. Børnene sagde for mødet: æv, ballet, men efter nogle timers samvær med den opsøgende ballet, så var de meget imponerede og meget klogere.

Desværre er det ikke lykkedes for os at få den opsøgende opera til området, men vor musikskole fejrede i 1991 10 års fødselsdag, og den blev bl.a. fejret med opførelsen af børneoperaen Hans og Grethe, så også denne kunstart har børnene mødt.

I stort set samtlige lokalsamfund i Varde kommune arbejdes der med teater under en eller anden form.

Mest kendt er nok 7-kanten i Janderup fra de årlige sommerspil, som hvert år tiltrækker ca. 30.000 tilskuere til forestillingerne på friluftsscenen i Arnbjerg, midt i Varde by. I år skal de opføre Sound of Music – en sikker publikumssucces.

Ved siden af sommerspillene arbejder 7-kanten med andre former for teater hele året. Det er en særdeles stor og aktiv forening, som samler medlemmer fra hele Ribe amt. Som kuriosum kan nævnes, at 7-kanten i anledning af, at Varde i år fejrer sit 550 års købstadsjubilæum og som slogan har valgt Varde og Europa, vil gennemføre seks aftener med en dansk udgave af *Good Old Days* i vort smukke medborgerhus, Håndværkeren, hvis fysiske rammer godt kan leve op til den engelske tradition.

Børne- og ungdomskulturen er andet og mere end børne- og ungdomsteatervirksomhed. Det skrives naturligvis ikke for at nedvurdere betydningen af det lige omtalte, men for at pege på en bredde i kulturtilbuddene, og på en sammenhæng mellem dem. Det hele skal gro sammen.

Vi har en stor og aktiv musikskole, hvor flere hundrede børn og mange voksne dyrker deres musikalske interesse stærkt stimuleret af dygtige undervisere. Det er naturligt at spørge, om der ikke også er behov for en billedskole, hvor børn og unge kan få tilgodeset netop deres interesse for at arbejde med disse udtryksformer.

Billedskolen fik i efteråret og vinteren 1991 en spændende start med to hold. 1992 vil vise, om den kan vokse sig stor.

De mange musikelever finder uden for musikskolen sammen i grupper omkring den rytmiske musik, men de mangler spille- og øvesteder. Kommunens jubilæumsgave til den rytmiske musik bliver renoveringen af et gammelt smedeværksted, som vil blive stillet til rådighed for de mange grupper.

Det beskrevne skal ses som brikker i en kulturpolitik i en vestjysk kommune, hvor man har opdaget betydningen af et rigt og facetteret og aktivt kulturliv.

Gennemførelsen af børne- og ungdomsteaterfestivalens weekend-del i Varde bliver et af jubilæumsårets højdepunkter.

Der vil blive voldsom trængsel og alarm i Vardes gamle bymidte, når teaterentusiaster fra fjern og nær samles til et festfyrværkeri af børneteaterforestillinger på de mange spillesteder i den centrale bydel.

Det er sikkert, at det tilrejsende teaterfolk, lokalbefolkningen og de mange tyske turister vil få nogle positive oplevelser med herfra. Oplevelser, som vil blive husket længe efter, at den sidste teatergruppes farvestrålende kassevogn har kæmpet sig vej over torvets toppede brosten, og den sidste teaterentusiast med den særprægede påklædning er steget på toget på Varde station.

Velkommen til teaterfest i Varde, lørdag-søndag den 11.-12. april 1992.

Torben Nielsen

ØLGOD

Det startede med, at bibliotekerne havde en portion penge til at købe børneteater til kommunen for – ligesom skolerne havde en tilsvarende portion.

Det var oplagt at lægge disse to portioner penge i en fælles børneteaterpulje, som de to parter i fællesskab kunne bruge til glæde for alle børn i området.

Som tænkt så gjort.

Der blev nedsat et børneteaterudvalg med en repræsentant fra hver af kommunens folkeskoler og fra biblioteket. Dette udvalg har så til opgave at købe egnede børneteaterforestillinger og fordele disse forestillinger rundt omkring i kommunen, så alle børn fra 1 år til 10. klasse ser teater på skift.

Teaterudvalget studerer derfor nøje *Teatercentrums* katalog over teaterforestillinger. Alle forestillinger ser ud til at være gode, så vi prøver at købe den forestilling med den flotteste reklametekst i kataloget.

Kontrakten underskrives, og vi venter spændt på at få besøg af teatergruppen, som også kommer som aftalt. Alt praktisk klapper perfekt.

De kære børn ser pænt på forestillingen med vanlig vestjysk stilhed, som om arrangør står vi efter forestillingen tilbage med meget røde ører. Det var ingen succes – forestillingen var ikke, hvad vi troede og passede absolut ikke til vore børn og deres erfaringsverden.

Belært af denne erfaring beslutter teaterudvalget at sende et par repræsentanter til *Børneteaterfestival*, så vi på denne måde får mulighed for ved selvsyn at se, hvad det er for noget teater, vi køber.

Det er sjovt, spændende, provokerende og hårdt arbejde at være til festival en hel weekend, men altid kommer vi hjem som »nye« mennesker med et kæmpe erfaringsmateriale. Vi har set en masse forestillinger – gode og dårlige mellem hinanden – men vi ved nu altid, hvilke forestillinger vi skal forsøge at købe til Ølgod kommune.

Efter nogle år opstår ideen til også at tage børn med til teaterfestival for at finde ud af, hvilken type teaterforestillinger, børnene selv ønsker.

Vi håber på, at der bare er et par stykker, som vil med den første gang i den fælles bus, som vi har råd til at betale

for børnene. Til vores store glæde melder der sig 15 til turen. Der er ovenikøbet et par forældre, som også gerne vil tage turen med.

Vi kører frem og tilbage samme dag, da festivalen heldigvis er her i Jylland det år. Alle har en god stor madpakke med. Både børn og voksne udstyres med et anmeldelsesskema, så teaterudvalget kan få et samlet overblik over, hvilke forestillinger, der er set og oplevet af »vore egne«.

Det viser sig, at anmeldelsesskemaerne er et vældig godt arbejdsredskab for teaterudvalget, og hvad der overrasker os mest er, at børn og voksne har den samme opfattelse af, hvad der er godt og hvad der er dårligt teater.

Alle børnene har lyst til at komme med til festival til næste år igen, men hvad gør vi nu. Festivalen afholdes denne gang på Sjælland, så det vil nok blive for dyrt med bus, færge og overnatning. Vi overvejer at droppe festivalturen – men vi kunne da lige prøve, om børnene er villige til selv at betale for turen. Det vil beløbe sig til ca. 125 kr. pr. person. Og sandelig om ikke 25 børn melder sig. Pragtfuldt.

Så også denne gang drager vi afsted til festival – og ovenikøbet går turen over bæltet, så arbejdet med Storebæltsbroen kan beses samtidig.

Heldigvis har en af lærerne en »gammel« seminariekammerat, der er lærer i den by, hvor festivalen holdes, så vi får lov til at medbringe en sovepose og et liggeunderlag og overnatte billigt på den pågældende skole.

Der er på denne måde langsomt skabt en tradition i Ølgod kommune for, at teaterudvalget sender 30-35 personer til festival rundt omkring i landet – og derfor er det ganske naturligt, at vi glæder os til, at festivalen i år skal holdes i vort eget område, så ikke blot nogle få mennesker, men hele kommunens ca. 11.000 indbyggere kan få en masse gode teateroplevelser.

Takket være politikernes velvilje m.h.t. bevillingerne til børneteater er der nu skabt mulighed for, at hvert barn i hele kommunen får mulighed for at se en god professionel børneteaterforestilling ca. én gang hvert andet år. Og det er vigtigt at se rigtigt levende teater en gang imellem i disse tider, hvor børn bruger for megen tid på TV-kiggeri.

Glæden ved at se og opleve professionelt børneteater stammer sandsynligvis fra det store arbejde omkring amatørteatret. Børnene bruger mange timer på at dramatisere i folkeskolens yngste klasser, og på overbygningsskolerne findes flere dramavalg-hold på de ældste klassetrin.

I undervisningen bliver det at spille teater og det at stå på en scene et vigtigt led i barnets personlighedsudvikling. Teatret virker frigørende, udvikler en væsentlig selvdisciplin og mærkbare evner til at kunne samarbejde – med det tydelige resultat, at børn i dag ikke er bange for at gribe en mikrofon og udtale sig om dette og hint i en større forsamling.

Også i fritiden arbejdes der ihærdigt med amatørteater i det vestjyske. I de senere år har både børn og voksne vist en stor interesse for at deltage i aktive fritidsaktiviteter – hvor netop amatørteaterforeningerne har fået sat skub i en masse mennesker.

Der opføres flere steder specielle børne- og ungdomsforestillinger en gang årligt, ligesom børn og voksne i fællesskab spiller sammen i de årlige sommer-friluftsspil, hvor det lyser ud af amatørerne, at de har det utroligt rart sammen både før, under og efter opførelsen.

Klart er det, at den store amatørteateraktivitet, som finder sted i Varde og Janderup, har en positivt afsmittende virkning på amatørteaterlivet i Ølgod kommune.

De optimale betingelser for et godt amatørteaterliv i et område er vekselvirkningen mellem det professionelle teater og amatørteatret – lad os håbe, at den positive udvikling, der har været i børneteaterlivet i Ølgod kommune i de senere år må fortsætte ad samme opadgående udviklingskurve.

Velkommen til Teaterfestival i Ølgod kommune.

Susanne Kløvgård Rasmussen,

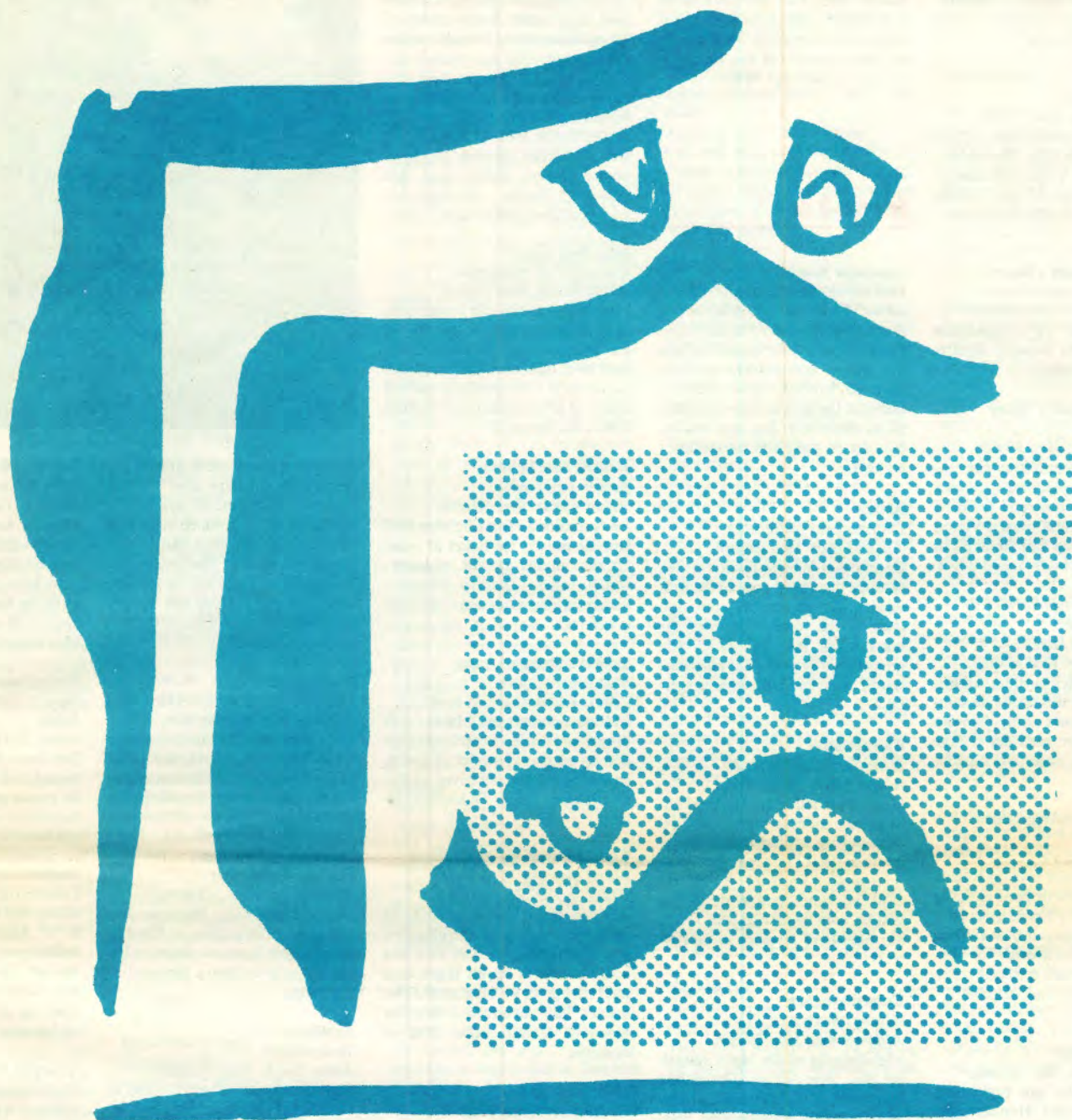
BLÅBJERG

En bælgmørk nat, når du går med en lygte i panden, på stranden, efter kraftig vestenvind – nu svag vind fra sydøst – et par timer efter højvande – du venter at se et lille lysende stykke rav og så! – løber du panden ind i maven på en hval, en kaskelot. Teaterselskabet »Havet« opfører stykket »Hval med motorsav«, og interessen er kolossal.

Men der er konkurrence på området. Lidt længere inde

Velkommen til Festival 92

Teater for børn og unge 5.-12. april 1992 i Varde

TEATER FOR BØRN & UNGE

For 22. gang inviterer TEATERCENTRUM I DANMARK til et sandt overflødighedshorn af forestillinger for børn og unge - 60 teatre viser 100 forskellige forestillinger. Disse forestillinger opføres flere gange både i løbet af ugen og i løbet af weekenden. På midtersiderne i dette indstik er der en kort omtale af alle forestillinger - inddelt efter aldersgrupper.

FESTIVALSEKRETARIAT

Teatercentrum indretter festivalsekretariat i foyeren på hotel Arnbjerg i Varde. Festivalsekretariatet er åbent hver dag i dagene 3.-10. april fra kl. 9 til kl. 20 med telefon 75 22 47 10

Sekretariatets postadresse:

Festivalsekretariatet
Hotel Arnbjerg
Arnbjerg Allé 2
6800 Varde

Fredag d. 10. april flytter sekretariatet til Jacobihallen, hvor billetudleveringen til weekendens arrangement vil finde sted.

GÆSTESPIL

Festivalen har inviteret et tysk gæstespil til festivalen og dette gæstespil tilbydes som offentlig forestilling i løbet af ugen. Det er teatret *Monteure* fra Düsseldorf, der kommer med forestillingen »Regenwald«. Det tyske gæstespil gennemføres i samarbejde med Dansk ASSITEJ og med støtte fra Göthe Institutet og Kulturministeriet.

festival 92
festival 92
festival 92
festival 92
festival 92
festival 92
festival 92
festival 92
festival 92
festival 92

FESTIVALUGEN

I ugen fra d. 6. - 10. april opføres ca. 200 forestillinger i Varde,

Ølgod, Blåbjerg og Blåvandshuk kommuner for skoler, institutioner, dagpleje, biblioteker og foreninger.

Derudover vil der hver dag tilbydes offentlige forestillinger i festivalområdet. Billetter til de offentlige forestillinger kan bestilles og afhentes i festivalsekretariatet indtil 1½ time før forestillingen eller på spillestedet 1 time inden forestillingen.

Forestillingerne er gratis for publikum. Program over de offentlige forestillinger kan afhentes på Festivalsekretariatet, på Turistbureauet og på bibliotekerne.

BRUGERKONFERENCE

Fredag d. 10. april afholdes brugerkonference fra kl. 9.00 til 15.30 i Blåvandshuk Idrætscenter, Oksbøl.

Under temaet »At se teater« præsenteres synspunkter om dansk børneteater og om en af festivalens forestillinger, som deltagerne får lejlighed til at se og diskutere.

BØRNE- OG UNGDOMSTEATERFESTIVAL

Fra ca. 1½ år

Corona danseteater

Spejl
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Mime- og danseforestilling for de mindste. Viggo møder sit spejlbillede og tror, at det er en fremmed. Viggo opdager, at det er sig selv, han ser, men spejlbilledet har også sit eget liv...

DRT

Kurt
Alder: 2-4 år. Var.: 30 min.
Ved hjælp af en værktøjskasse og forskelligt dukkemagerværktøj lykkes det Morten og dukken Kurt at stable et dukketeater på benene og vise en forestilling om samarbejde, tolerance og kreativitet.

Kaskadeteatret

Paradistræet
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Nanni bygger forestillingen op for øjnene af publikum: Solen står op. Regnen, skyerne og blæsten. Jord og sten. Græs og blomster vokser frem. Fugle og dyr og en sø med fisk - og paradistræet.

Teatret Lampe

Til dig
Alder: 1½-4 år. Var.: 40 min.
De 1½-4 årige skal uafbrudt møde noget nyt og ukendt. Forestillingen undersøger, hvad et møde egentlig er for noget, og hvordan man kan blive venner. En stol eller en pind kan også være en slags ven.

Mánegøgl

Regnbuen - en odysse i farver
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Dukken Pyt tager i en luftballon på en rejse ud for at finde farverne. Om natten i havet den blå farve, om morgenen ved solopgang den gule farve, om dagen på marken den grønne farve og om aftenen ved solnedgang den røde farve.

Rivegildet

Den blå dyne
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Dynen kan jeg putte mig i. Den er varm og tryk og dufter af drømme, søvn, sæbe. Og af mig. I Sissels dyne og puder er der plads til fantasier og historier.

Teater 83

Mimmi Mamma Morfar
Alder: 2-4 år. Var.: 35 min.
Mimmi er en baby, hun er ikke kommet endnu, hun ligger i maven på sin mor, men snart skal hun fødes. Morfar har lyttet til mors mave, og han mener bestemt, at Mimmi vil komme til verden i dag kl. 3. En blanding af levende teater og dukketeater.

Teater 83

Viden om
Alder: 1½-4 år. Var.: 25 min.
Knud Ryberg er en gammel mand med et skib i haven og en skibskiste, der gemmer mange gode historier, som Ryberg slet ikke kan lade være med at fortælle.

Teaterklanen

Pigen og sax'en
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Pigen og saxofonen mødes, og sød musik opstår, iblandet skæve toner og disharmoni. Vi føres gennem et musikalsk landskab, hvor musikken illustrerer kendte situationer i lyd og toner.

Thorkild Demuth's Teater

De Bremer stadsmusikanter
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Levende teater og skyggeteater over det kendte eventyr, krydret med musik og sang.

Thorkild Demuth's Teater

Musikufferten
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Kufferten er et musikinstrumentmuseum med forskellige lydgivere, som bliver demonstreret for os. I kufferten bor også musen Victor, som nogle gange kan finde på at forstyrre Thorkilds musikudfoldelser.

Taastrup Teater

Verdens bedste kage
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Hunden og katten havde et lille hus ved skoven, og dér boede de sammen. De ville gøre alting, ligesom menneskene gør, men det er ikke let, når man i stedet for hænder har små poter.

Musikteatret Undergrunden

Trolden Tralle
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Baseret på et polsk eventyr fortæles om Tralle, der drillede en fattig bonde, som ikke havde gjort ham noget. Troldekongen blev vred og tvang Tralle til at arbejde for bonden og hjælpe ham med sine trolldomskunster. En dukkeopera.

Vester 60

Syng fugl. Syng!
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Holger fortæller om fugleburet, hvorfor det er tomt. Han fortæller om fuglen, der sang så smukt.

Vester 60

Li'som vejret
Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.
Det ene øjeblik sidder hun helt stille og laver ingenting. Så drøner hun rundt og pudser alle spejlene - så tuller hun videre og laver 7 ting på en gang, men ingenting rigtigt. Men det bedste er jo at lave en ting sådan helt rigtigt og helst sammen med andre.

Zoologisk Museums

Marionetteater
Alder: 1,5-4 år. Var.: 50 min.
Hr. Nielsen elsker at pusle i sin lille frodige have. Han har lyst til at så gulerødder - men hvor længe skal han og børnene vente, før de kan få en smagsprøve? Og kan de holde dyrene og ukrudtet væk?

Fra ca. 3 år

Anemone Teatret

Den besværlige onsdag
Alder: 3-6 år. Var.: 50 min.
Alder: 5-9 år. Var.: 50 min.
Om at blive væk for hinanden, selv om man er tæt sammen og finde sammen, hvis man bliver vilde dyr i skoven. Det er ikke noget, der sker på en almindelig dag, men måske, hvis der en gang blev to onsdage i en uge!

Batida

Dronningens fødselsdag
Alder: 3-7 år. Var.: 40 min.
En musikalsk forestilling om den skrappe dronning, som til sin fødselsdag får en maske, som hun låser i bur, fordi den, der får masken på, ikke kan lade være med at gøre det, man har allermost lyst til. Men kokkepigen er nysgerig...

Bjørneteateret

Historier fra en glemt by
Alder: 3-8 år. Var.: 50 min.
Historiefortælleren, fyrværkerimesteren, indianerpigen, den hvide hund og spillemanden drager ud for at finde svaret på »Det Store Spørgsmål«. På deres vej gennem et ukendt land opdager de en forladt by, som ligger øde hen. Hvem har boet her? Hvorfor er de flyttet?

Comedievognen

Alfons Åberg 2
Alder: 3-8 år. Var.: 50 min.
»Selvfølgelig er der ingen spøgelser til«, siger Alfons. Det er han helt sikker på. Og heller ingen uhyrer eller mystiske marsmænd. Selvfølgelig ikke! Kun i fjernsynet og på film og i eventyrbøgerne. Men sommetider glemmer Alfons det...

DRT

Fedt nok!
Alder: 3-7 år. Var.: 40 min.
Forestillingen er lavet sammen med Levnedsmiddelstyrelsen i forbindelse med den landsdækkende kampagne for at spise mindre fedt. Ole viser, sammen med sin hund fru Nielsen, familien Danmarks spisevaner på en sjov og humoristisk måde.

DRT

Johansen og hvalen
Alder: 5-9 år. Var.: 45 min.
I Dario Fo stil fortæles om hvalfangerslægten fra Rømø, som vi følger i tre generationer. En forestilling om hvalers udryddelse - om små og store eksistenser, der er ved at forsvinde.

Fair Play

Hulen under bordet
Alder: 3-6 år. Var.: 45 min.
Alder: 6-8 år. Var.: 45 min.
Henry Hardenberg rækker efter kagedåsen på den øverste hylde - og vælter alt. En katastrofe - men heldigvis har han hulen under bordet. Stedet hvor man kan give los for fantasien og lade sine drømme skabe forklaringer.

Gadesjakk

Tyren Ferdinand
Alder: 4-8 år. Var.: 45 min.
Den berømte historie om tyren Ferdinand, der ikke er som tyrene normalt burde være, fortælles med dukker, musik og danse.

Gadesjakk

Bamses ven
Alder: 3-6 år. Var.: 40 min.
Jan Mogensens historie om Jens og Marie, der skal besøge mormor og morfar og glemmer at få Bamse med ud af toget. Bamse ender på hittegodskontoret blandt andre glemte sager...

Hougaard & Hildebrandt

Karius og Baktus
Alder: 4-9 år. Var.: 45 min.
Den uødelige historie om de to tandspiloppers kamp mod den evindelige fjende - tandbørsten! En forestilling med sang og musik.

Jako-Bole teatret

Jeg vil ha' en blå banan
Alder: 3-8 år. Var.: 40 min.
I deres søgen efter det usædvanlige, det uopdagede, drager hr. og fru Pompidu til Afrika. De slås med løver og krokodiller, med varme og tørst - for endelig at stå ved foden af Kilimanjaro. Her må der findes blå bananer!

Jomfru Ane Teatret

Verden bag verden
Alder: 4-8 år. Var.: 50 min.
En forestilling i fortælleform med levende musik. En buket af eventyr, der handler om alle verdener - verden indeni - verden udenpå - verden vi drømmer om - verden i eventyret.

Jytte Abildstrøms teater

Fisk som en bjørn
Alder: 3-10 år. Var.: 45 min.
Indiansk eventyr om Minna, som drager ud i verden for at finde glæden og på sin vej møder en bjørn, en frø og en ulv, der giver os forandringens sang. Dukketeater.

Kabugi Børne- og musikteater

Mand over sky
Alder: 4-9 år. Var.: 45 min.
Drømmeskyen fører Knud ind i en drømmeverden, hvor han glemmer alle sine problemer. Det sker dog sommetider, at skyen tager ham med tilbage til virkeligheden. Her møder han mennesker, der har glemt at drømme, eller ikke vil drømme.

Kaskadeteatret

Bedstemors klædeskab
Alder: 3-9 år. Var.: 50 min.
Om et stort gammelt klædeskab og det sjove væsen, der bor i det. Og om en mand, der får problemer, da han skal tømme skabet. Alt hvad han tager ud, finder tilbage i skabet igen. Det vil simpelthen ikke tømmes...

Det lille Turnéteater

Grev Gris
Alder: 4-9 år. Var.: 35 min.
Baseret på Thorstein Thomsens bøger fortæles om grisens trængsler, mens den forsøger at tilpasse sig livet ved hoffet. Forestillingen er en blanding af fortælling, teaterstykke og musical.

Det lille Turnéteater

Nattergalen
Alder: 5-9 år. Var.: 35 min.
H.C. Andersens aktuelle eventyr om den kunstige virkelighed og virkelighedens verden.

Mariehønen

Den lille heks
Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.
En lille heksepige er i lære hos sin heksetante. Hver dag tager de ud for at skræmme folk, men pigens far efterhånden samvittighedskvaler og begynder at stille spørgsmål stegn ved sin rolle.

McFetrich Bondegårds Teater

Et hundeliv
Alder: 3-10 år. Var.: 40 min.
Den gamle hund Oscar ligger og drømmer om kødben og tænker tilbage på sit liv - om dengang han var hvalp, og hans lykkelige ejer drømte om at få en præmiehund ud af ham. Men Oscar var en anti-helt. Dukketeater.

McFetrich Bondegårds Teater

Oscars forunderlige rejse
Alder: 3-10 år. Var.: 40 min.
Dukketeater om en mærkelig boble fra en fremmed planet, der lander på jorden. De fremmedes opgave er at finde en fra jorden, som kan blive deres nye konge. Den første, de støder på, er Oscar - en cockerspaniel...

Paraplyteatret

I hovedet på en gammel hat
Alder: 4-8 år. Var.: 60 min.
Inspireret af Chagall's malerier fortælles om en mand, der gerne vil have besøg af engle, men alligevel har gemt mange hemmeligheder i sin hat.

Pedersen og Pedersen

Det rene galimatias
Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.
Gamle kloge G.L. Matthias har opfundet giffengaffen - et lille dyr, som hjælper ham, når det er ved at gå helt galt for ham i hans opfindestrang.

Replikken

Tudeprinsen
Alder: 5-9 år. Var.: 45 min.
Om et barns udvikling fra spæd til voksen i et samfund, hvor voksne har bestemt, at børn skal leve adskilt fra forældre og gamle. En forestilling om, at illusioner kan brydes og ting ændres.

Rivegildet

Far Fantastisk
Alder: 3-8 år. Var.: 40 min.
Han skal være far. Han mærker det ikke direkte, men han fornemmer det, hører det, oplever det på sin måde, med varme, glæde og forundring. Vi følger ham i hans forestillinger om hvordan det mon er.

Rivegildet

Under køkkenvasken
Alder: 4-9 år. Var.: 45 min.
Eto er utryk ved verden udenfor - han sidder oftest under køkkenvasken og fantasier. I fantasien har han en hjælper, som fører ham ind i en lydjungle med forunderlige rytmer og bevægende teater.

Silkeborg Dukketeater

Hønsene, Hans og Bedstemor
Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.
Hønerne beundrer hanen, som hver morgen galer solen op; men ak - en dag bliver hanen forkolet. Hans besøgte bedstemor, som ønsker sig en missekate.

Teater 83

Mimmi Mamma Morfar
Alder: 3-7 år. Var.: 35 min.
Mimmi er en baby, hun er ikke kommet endnu, hun ligger i maven på sin mor, men snart skal hun fødes. Morfar har lyttet til mors mave, og han mener bestemt, at Mimmi vil komme til verden i dag kl. 3. En blanding af levende teater og dukketeater.

Teaterbutikken og Søn

Palle og Lene i Verden
Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.
Palle og Lene lever i en ordentlig verden - alting på rette hylde og til rette tid. En dag går det anderledes - alt bliver vendt på hovedet, og Palle og Lene prøver efter bedste evne at få verden på ret køl igen. Men ingenting er, som det plejer...

Teaterklanen

Sigurd Dragedræber - den lille Edda
Alder: 3-6 år. Var.: 40 min.
Den hedenske mytologi med nymfesang, heltekvad og gudedans - og de gamle guder i fuldt vigør. Om forfædres tro, om mod og frygt, om latter og gråd.

Teaterkompagniet

Loppen og professoren
Alder: 4-8 år. Var.: 45 min.
H. C. Andersens eventyr om ballonskipperen, der når at kaste sin søn ud med faldskærm, for han selv falder ned. Drengen må nu klare sig selv og drager ud i verden og bliver tryllekunstner...

Thorkild Demuth's Teater

Hvem er jeg?
Alder: 3-6 år. Var.: 50 min.
3 kufferter med beklædningsgenstande. Børnene skaber sammen med Thorkild en karakter for hver kuffert ud fra dens indhold. Thorkild spiller karaktererne efterhånden som de skabes.

Thorkild Demuth's Teater

De Bremer stadsmusikanter
Alder: 3-6 år. Var.: 45 min.
Levende teater og skyggeteater over det kendte eventyr, krydret med musik og sang.

Thorkild Demuth's Teater

Musikufferten
Alder: 3-6 år. Var.: 50 min.
Kufferten er et musikinstrumentmuseum med forskellige lydgivere, som bliver demonstreret for os. I kufferten bor også musen Victor, som nogle gange kan finde på at forstyrre Thorkilds musikudfoldelser.

Vester 60

Ka' kameler kaste med lasso?
Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.
Joachim på fem år skal passe lejligheden, mens mor er væk. Han må ikke lukke nogen ind, men Maj-Joan kommer med en spændende hemmelighed. Han lukker hende ind, og så begynder balladen.

I VARDE DEN 5.-12. APRIL 1992

Fra ca. 7 år

Artibus

Aben

Alder: 8-12 år. Var.: 60 min.
En dreng vågner op en morgen og er blevet til en abe. I begyndelsen en fascinerende nyhed for kammeraterne, men efterhånden vil ingen kendes ved ham, og det er faktisk kun ham selv, der accepterer, at han er en abe. En forestilling om at være anderledes.

Baggårdsteatret

Hjertefri

Alder: 10-13 år. Var.: 50 min.
Balder Sørensen vil til USA for at få udskiftet sit defekte hjerte. For at tjene til turen og operationen har han lejet udstyr og er taget ud til netop jer for at fortælle om den nordiske mytologi - og Balders død.

Baggårdsteatret

Shamran

Alder: 10-14 år. Var.: 100 min.
Bjarne Reuter har skrevet om drengen Filip, som ligger for døden. En nat hentes han af tre skjalde til byen Tronn og bliver indblandet i kampen om sværdet, som skal gøre ham til byens befrier - Shamran.

Batida

En tur - i vaskemaskinen

Alder: 8-12 år. Var.: 55 min.
Om den svage, der lærer at stole på egne kræfter og lytte til sin egen stemme, og om de stærkes rysten - de møde med en ny og uventet modstand. Musik og dans indgår i forestillingen.

Batida

Professor Dacapos rejse

Alder: 6-10 år. Var.: 50 min.
Ved hjælp af saxofonkraft rejser prof. Dacapo fra den ene verden til den anden. Han kommer til tingenes verden, en verden uden hjertesorger - og uden hjerte. Han må bruge al sin menneskelige snilde på at slippe væk.

Comedievognen

Baby, baby!

Alder: 7-11 år. Var.: 60 min.
En kamp om at blive stor, blive større og blive voksen. De to noget forvoksede babyer sætter - som klovn - dagligdagen og dens børn og voksne i perspektiv.

Comedievognen

Ridderen uden ansigt

Alder: Fra 10 år. Var.: 60 min.
Som de fleste skilsmissebørn ønsker Jesper, at hans forældre flytter sammen igen. De voksne er imidlertid optaget af egne drømme, så Jesper må gribe til sin fantasi, og et middelalderdrama udspiller sig for publikum.

Fair Play

Se så at kom' afsted

Alder: 8-12 år. Var.: 60 min.
En musikalsk forestilling om at acceptere sig selv og andre mennesker som de er.

Fluren

Som når et træ der får blade

Alder: 10-16 år. Var.: 45 min.
Klassekammeraterne får fært af, at Saddam skal flyttes - til en specialklasse, hvor han ikke ødelægger det for sine kammerater. Han har oplevet mange flytninger, og børnene griber ind og beslutter at tage hånd om hans problemer.

Gadesjakket

Tagedronningen

Alder: 6-11 år. Var.: 50 min.
Dronningen mister sit barn, fordi hun ikke har draget omsorg for sit eget hjerte. For at få sit hjerte - og dermed barnet tilbage, må hun på en lang og farefuld færd. En forestilling om at være forældre og det ansvar, der følger med.

Gruppe 38

Du store hvide verden

Alder: 7-14 år. Var.: 45 min.
Midt på indlandsisen passer Anton og Mortensen vejret. For hvis de ikke gør det, er der ingen andre, der gør det. De er alene med hinanden, midt i en uendelig hvid verden. Her er deres liv.

Gruppe 38

En nat i februar

Alder: 7-14 år. Var.: 45 min.
Hele dagen har tankerne rumstret i hovedet på drengen, men om natten kommer de frem og farer hid og did. De jonglerer med dagens hændelser og vender dem op og ned. En forestilling af Staffan Göthe.

Holbæk Egnsteater

En verdensomsejling under havet

Alder: Fra 8 år. Var.: 120 min.
Jules Verne's berømte roman som familieforestilling. Skuespil, dans og musik.

Jako-Bole Teatret

Færgemanden

Alder: 10-13 år. Var.: 45 min.
Hvad føler man, når ens søster dør? Et ungt menneske oplever døden for første gang, og overvinde smerten på sin helt egen måde og bliver istand til at leve videre.

Jakob Mendels Teater

Et tilfælde

Alder: 5-11 år. Var.: 45 min.
En sorgmunter historie om en langturshaffør, der kommer forbi os med en stak papkasser. Kasser, der tilsyneladende rummer ligegyldige ting. Men ting, der fortæller om et liv, om drømme og bristede illusioner.

Jytte Abildstrøms Teater

Dværgen »Næse«

Alder: 5-12 år. Var.: 60 min.
En friluftsfestforestilling (hvis vejret tillader det) om den lille fredelige landsby for mange mange år siden, hvor livet går som en leg. Men alt bliver ændret som ved et trylle-slag...

Jytte Abildstrøms Teater

Tommeliden

Alder: 6-12 år. Var.: 80 min.
En musikalsk eventyrforestilling om H. C. Andersens Tommeliden og den stygge skrubtudse, sommerfuglen, den giftelystne muldvarp og den kære svale.

Kaskadeteatret

Titanic Junior

Alder: 6-12 år. Var.: 60 min.
Professor Kyl og hans tidsmaskine, den strikse og småborgerlige fru Schmidt og den naive kahytssjofru Sally mødes i en redningsbåd efter Titanic's forlis. En farce om menneskenes uvilje til at indse teknikkens begrænsninger.

Kaskadeteatret

Heksejagten

Alder: 9-13 år. Var.: 70 min.
Baggrunden er processen mod Maren Spliid i 1641 - en af de sidste hekseprocesser i Danmark. Men forestillingen handler også generelt om de talrige forfølgelser, der har fundet sted i historien - og stadig finder sted.

Mariehønen

Dukken

Alder: 6-12 år. Var.: 55 min.
På loftet har Gaia sit hemmelige sted med alle sine dukker, som hun leger med. De siger hende aldrig imod. Men en dag opdager hun, at én af dukkerne er levende. Tænk, hvis den en dag vil ud i verden og prøve at klare sig selv?

Mister Jones

Den grimme kælling

Alder: 10-14 år. Var.: 40 min.
En sen natteftime flytter »Den grimme ælling« for en enkelt gangs skyld ud bag bagtæppet, hvor en enlig rengøringskone er igang med oprydningen efter en forestilling med det berømte eventyr.

Møllen

Amerika eksisterer ikke

Alder: Fra 10 år. Var.: 50 min.
Historien begynder for 500 år siden ved den spanske konges hof. Palads, silke og fløj, guld og sølv, hofmænd, tjenere og piger. Forestillingen jonglerer mellem fortid og nutid, mellem fantasi og virkelighed.

Møllen

Huset til mine trætte fødder

Alder: 5-10 år. Var.: 50 min.
Fra vejen kommer de ind - tre musikanter. Bipersoner i det store »spil«, hovedpersoner i vores. Om hvordan de mødtes i Huset til mine trætte fødder. En billig pension, et nummer, en seng og et bord.

Pin Pon

Den magiske kridtcirkel

Alder: 5-10 år. Var.: 40 min.
Prinsessen, der altid kedede sig, mistede en dag sin dukke. Den blev fundet af en dreng, som blev meget begejstret for den. Men prinsessen ser ham tilfældigvis med den, og forlanger den tilbage. Et satirisk dukkespil om rettigheder.

Rimfaxe Teater

Tømmerflåden

Alder: 5-10 år. Var.: 50 min.
En butler og hans frue er overlevende fra et skibforlis. Deres tilværelse opretholdes dels ved hjælp af de ting, de fik bjærget fra skibet og fisker op af havet, dels via den næsten rituelle omgangsform, de har etableret.

Rivegildet

Under køkkenvasken

Alder: 6-11 år. Var.: 45 min.
Eto er utryk ved verden udenfor - han sidder oftest under køkkenvasken og fantasier. I fantasien har han en hjælper, som fører ham ind i en lydjungle med forunderlige rytmer og bevægende teater.

Scene 4

Stensangen

Alder: Fra 7 år. Var.: 60 min.
Om regnskovenes overlevelse, oplevet gennem en skønsom blanding af stort drama og crazy-comedy. Forestillingen handler mere om tro, håb og kærlighed end om katastrofer og tragedier.

Skægspire

Min store tykke far

Alder: 9-13 år. Var.: 75 min.
Kærlighed, der både gør glad og ondt. Eftersommeren 1959: Osvald ankommer til onkels gård med sin lille kuffert under armen. Han skal bo her, mens mor er syg, og far rekreerer sig på et hjem for strambuksede alkoholister.

Step Two

I parkens hvile

Alder: 6-12 år. Var.: 45 min.
En ensom parkbetjent på oprydning. En skodesløs pige på picnic. Hendes lemfældige omgang med affald fører til et uundgåeligt sammenstød mellem de to.

Teaterklanen

Sigurd Dragedræber - den lille Edda

Alder: 6-12 år. Var.: 50 min.
Den hedenske mytologi med nymfesang, heltekvad og gudedans - og de gamle guder i fuldt vigør. Om forfædres tro, om mod og frygt, om latter og gråd.

Teaterkompagniet

Hvad skal forestillingen hedde

Alder: 7-10 år. Var.: 45 min.
En improviseret forestilling for og med børn. Tilskuerne bestemmer hvilke personer, der medvirker i de enkelte scener, hvilke roller skuespillerne - eller de selv - skal spille.

Theater La Balance

Nattergalen

Alder: 6-12 år. Var.: 75 min.
H. C. Andersens eventyr om den lille grå fugl, der synger så smukt om livet og alle dets nuancer, og minder kejseren om den lykke, han selv har glemt i al sin mægtighed.

Thorkild Demuth's Teater

Hvem er jeg?

Alder: 6-9 år. Var.: 50 min.
3 kuffter med beklædningsgenstande. Børnene skaber sammen med Thorkild en karakter for hver kuffert ud fra dens indhold. Thorkild spiller karaktererne efterhånden som de skabes.

Turnus

Metamorfose

Alder: 5-10 år. Var.: 50 min.
Myter og skabelseshistorier fra det gamle Rom dramatiseres med enkle rekvisitter. Inspirationen er hentet i Ovids Metamorfoser - fulde af dramatik og livsvisdom.

Vaganterne

Gullivers rejse

Alder: 5-10 år. Var.: 40 min.
Det kendte eventyr om Gulliver og de energiske små lilleputter og de store frygtindgydende kæmper.

Vendsyssel Egnsteater

Den lille prins

Alder: 6-9 år. Var.: 50 min.
Antoine de Saint-Exupéry's klassiker. Drengen kom fra en meget lille planet, med tre små vulkaner og en vidunderlig blomst. Den lille prins er draget ud i verden og møder på forskellige planeter en mængde af menneskets åbeligheder.

Vestvolden

Skrothandlerens lærling

Alder: Fra 6 år. Var.: 60 min.
En musical om skrothandleren, hans smukke, men invalide hjælper og den rejssende sanger, som snart finder sig selv i lærlingens rolle. Om bristede drømme og store ambitioner.

Eventyr-Operaen

Prinsessen på ærtten

Alder: 7-12 år. Var.: 45 min.
Det kendte H. C. Andersen-eventyr som opera for børn.

Fra ca. 13 år

Artibus

Skygger af Gud

Alder: Fra 11 år. Var.: 50 min.
Drengen Adam er syg og skal dø. Han prøver selv at forstå sin situation og søger forståelse for den hos andre. Forestillingen handler om livet, om Himmel og Gud, lys og latter - og smerte.

Fiolteatret

Body og Soul

Alder: 14-16 år. Var.: 60 min.
Fortællingen starter, hvor Romeo og Julie slutter. En kærlighedshistorie, men også en historie om et møde mellem to verdener. Om de unges kamp for at forstå hinandens liv og idealer på tværs af opdragelse og livsstil.

Gadesjakket

Under den hvide bro

Alder: Fra 13 år. Var.: 90 min.
Et spil om følelser mellem piger og drenge, mænd og kvinder. Et spil om AIDS, liv og død. En hyldelse til livet - i en teatermæssig form, hvor tilskuerne inddrages i direkte dialog.

Teatergruppen Kurt

Helt uden barduner

Alder: Fra 13 år. Var.: 45 min.
Et kærestepar er på deres første teltur - i vildmarken. Han har hørt, at derude bliver drenge til mænd, og hun har læst om romantik i naturen. Hvad sker der, når man for første gang konfronteres med virkeligheden i et fremmed miljø?

Teatret Lampe

Pick - up show

Alder: Fra 15 år. Var.: 60 min.
Skuespilleren er en slags levende juke-box. Publikum vælger en dans på lystavlen eller giver et stik-ord til en improviseret dans. Dansene er korte poetiske/groteske billeder på aktuelle følelser og emner.

Mariehønen

En for alle

Alder: Fra 14 år. Var.: 60 min.
Malene og Claus er kæresten, men Malene har også en anden kæreste - og det ved Claus ikke. Malene kan ikke finde ud af at vælge, og situationen tilspidser sig den dag, da begge vil komme på besøg samtidig. En farce om det svære valg.

Mime og Visuel Teater

En original eller to kopier

Alder: Fra 13 år. Var.: 45 min.
En mimisk forestilling, der foregår i en verden fyldt med kunstige næser og silicone-bryster. En verden af illusioner og drømme.

Møllen

Ikke et ord om Holger

Alder: Fra 15 år. Var.: 90 min.
Du har set ham før. På gadehjørnet, ved pølsevognen, bagerst i klasselokalet. Forlængst opgivet af lærere, af kammerater, af forældre. En biperson uden ståsted og fremtidsvisioner.

Replikken

Majbrit

Alder: 13-18 år. Var.: 45 min.
Hun er sytten år. Hun sidder i en celle, sigtet for grov vold, sammen med kammerater har hun overfaldet en gammel mand. Overlever

han? Med tanker, ord, sange fortæles om ungdom, moral og ansvar.

Teaterkompagniet

Fars lille pige

Alder: Fra 14 år. Var.: 45 min.
Hanne har voldsomme migræneanfald og op søger en psykolog. Psykologen gennemskuer hendes tilsyneladende stærke historie og konfronterer hende med skyldfølelsen, fortvivlelsen og hadet til faderen - som har udsat hende for seksuelle overgreb, da hun var barn.

Teater Patrasket

Rum 17 svarer ikke

Alder: 14 år og op. Var.: 75 min.
Barbara er en ung yndighed, som får et lift med den charmerende repræsentant Frederik Tapetersen. Og så går turen ud i det blå - indtil bilen bryder sammen, og uvejret bryder løs. Men der er et hotel i nærheden - og her starter gysen.

Teater Patrasket

Nu

Alder: Fra 14 år. Var.: 70 min.
En forestilling med ordknap komik og en undertone af tikkende desperation. Om det svære: at være. Tre mennesker er strandet i en transithal, spærret inde i samme rum. De må vente...

Teatret

Nattoget

Alder: 14 år og op. Var.: 60 min.
I barndommens land tordner nattoget forbi med en kraft, der vælter os omkuld og trækker vore drømme med. Senere gør det lokkende holdt på perronen. Utålmodigt står det og pruster foran en vifte af spor i alle retninger. Med skingrende fløjt og stemmer i overgang står vi på.

Teatret

Adam i væksthuset

Alder: 14 år og op. Var.: 60 min.
Flyttearbejderen i fuld gang med at ordne flyttekasser efter chefens ordre. Efterhånden dukker dele af hans drømme og private rum op i og bag kulisserne.

Vandrefalken

Vingesus

Alder: Fra 14 år. Var.: 60 min.
De gamle græske guder laver grove løjer med en moderne dansk familie, hvor faderen er skuespiller, moderen er skolelærer og børnene er tvillinger på 15 år.

Vestenvinden

Sandhedens time

Alder: Fra 14 år. Var.: 60 min.
En krimigyser udenfor tid og rum, som i en atmosfære af stål og hjerdebanken stiller eksistentielle spørgsmål. Et stormfuldt, katastrofalt og befriende møde mellem tre personer, som alle søger en sandhed.

WEEKENDEN 11. OG 12. APRIL

INFORMATION OG PROGRAM

Billetudlevering og festivalinformation findes i Jacobi Hallen i Varde. Program over weekendens forestillinger ligger først klar ved weekendens start. Program for lørdagens forestillinger kan afhentes i informationen eller i Festival sekretariatet på hotel Arnbjerg fra fredag d. 10. april kl. 16. Søndagens program ligger klar lørdag d. 11. april kl. 16.

HVAD KOSTER DET?

Der er gratis adgang for alle børn, unge og voksne til alle forestillinger. Det er Varde, Ølgod, Blåbjerg og Blåvandshuk kommuner, Ribe amt og Kulturministeriet, der betaler og inviterer til verdens største børne- og ungdomsteaterfestival.

FESTIVALENS ÅBNING

Området åbnes for publikum lørdag og søndag kl. 9.00. Begge dage starter billetudleveringen kl. 9.30.

BILLETTER

Billetter til samtlige forestillinger udleveres i Jacobi Hallen. Der kan ikke bestilles eller forudafhentes billetter til weekendens forestillinger. Billetter udleveres 1/2 time før hver forestillings start.

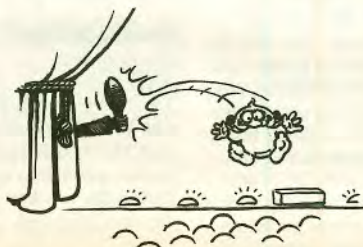
Hvert kvarter går der forestillinger i gang, og indenfor hver time vil der være forestillinger for alle aldersgrupper.

Der er gratis adgang til alle forestillinger, men der kræves billet af hensyn til regulering af publikumsantallet til den enkelte forestilling.

En del af forestillingerne spiller for et begrænset antal tilskuere og det indebærer, at ikke alle kan få adgang til de forestillinger, de på forhånd har udset sig. Vi beder derfor publikum om at forstå festivalens specielle karakter og være åbne overfor at tage imod andre af festivalens forestillingstilbud.

FØLG FARVEN

Området vil være inddelt i farvezoner, der gør det lettere at finde rundt til forestillingerne. Forestillingens farvezone svarer til farven på billetten, på skiltene og pilene.

KORT OVER OMRÅDET

FESTIVALOMRÅDET

I weekenden d. 11. og 12. april spilles omkring 200 forestillinger i Varde på Sct. Jakobi Skole, på Lykkesgårdsskolen, i Medborgerhuset og i byens haller. Der vil blive indsat busser fra festivalområdet til hallerne. Publikum kan derfor komme fra det ene spillested til det andet på under 10 minutter. Sammen med programmet for weekendens forestillinger får du udleveret et kort over festivalområdet med de enkelte spillesteder.

MAD OG DRIKKE

Der indrettes kantine i Jacobi Hallen, og publikum har her mulighed for at købe et let måltid og drikkevarer hele dagen både lørdag og søndag.

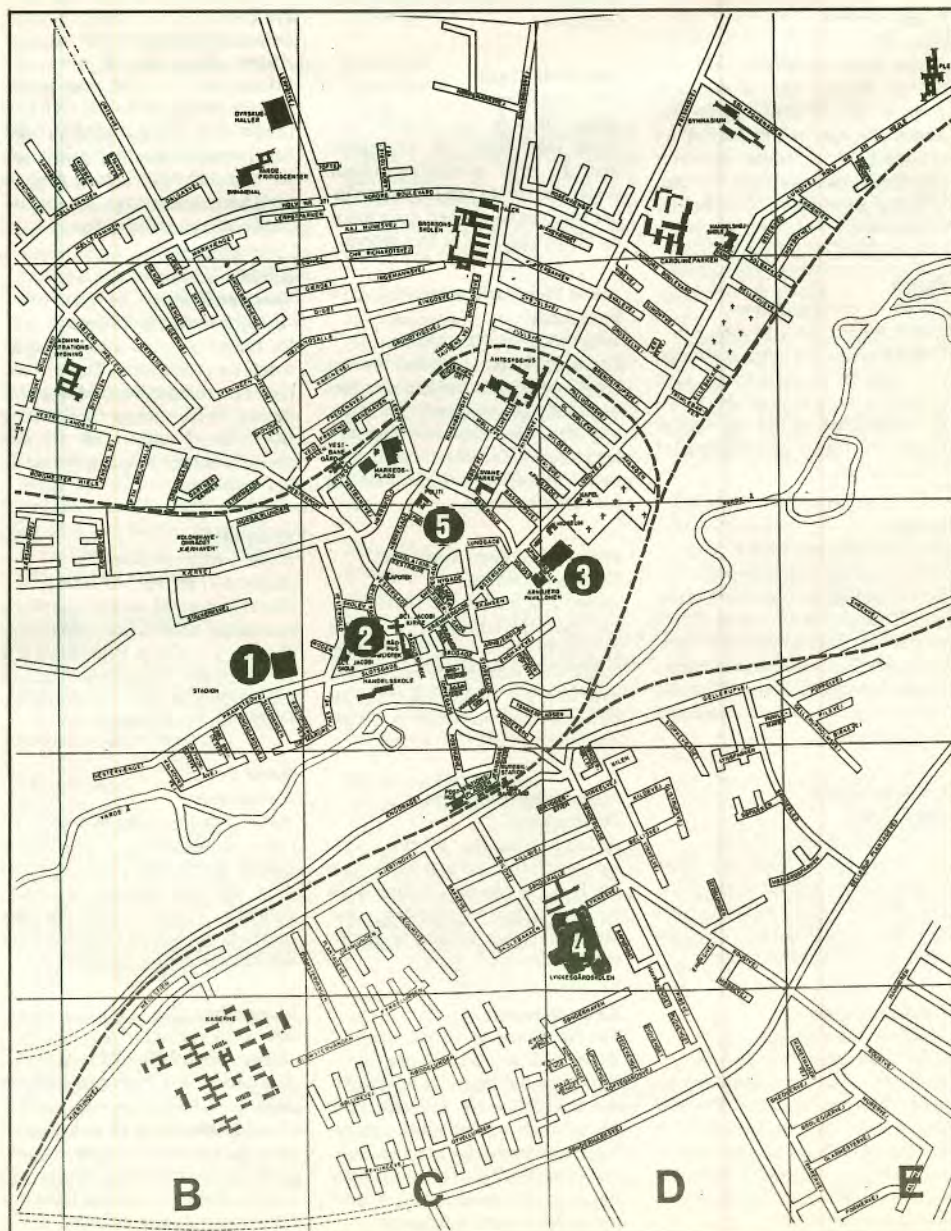

BØRN OG UNGE

Det er en børne- og ungdomsteaterfestival. Vi beder derfor de voksne om at tage hensyn til dette og vise hensyn til børnene både i billetkøen og ved spillelokalerne. Forestillingerne spiller for bestemte aldersgrupper af børn og unge. Aldersgrænserne skal respekteres, både af hensyn til børnene og af hensyn til forestillingerne.

1. JACOBIIHALLEN
2. SKT. JACOBII SKOLE
3. VARDEHALLEN
4. LYKKESGÅRDSKOLEN
5. MEDBORGERHUSET

i landet har selskabet »Hejrens venner« vist en forestilling med 200 optrædende hejrer fordelt på 120 reder for flere hundrede børn.

Forestillingen »Brølende kronhjort i solnedgang« bør ses af enhver, der kun har set gengivelser heraf.

Ved Houstrup opføres sommerspillet »Nøgne tyskere erholen sich« med utallige medvirkende.

Debatstykket »Brennholz«, der handler om, hvad koster hvor meget? spiller i utallige versioner – der er søgt EF-støtte til det flersprogede teaterarbejde.

Musikskolen står årligt for det højkulturne. »Hør, hvor vore børn ser godt ud, når de spiller 'Für Elise'«.

Blåbjerg kunsthøjens stort anlagte, provokerende stykke »Vestenvinden«, der skulle spilles oven på kulturhuset, nåede kun til generalprøven, men ventes taget op igen efter at teaterstykket »Brushøns planlægger Værnengenes fremtid« har inspireret administrationen og politikerne til at formulere følgende overordnede målsætning for kommunens arbejde:

»Blåbjerg ... med de åbne vidder – en medlevende kommunal virksomhed, der i samspil med borgerne skaber liv og kvalitet for individ og fællesskab.«

Tilbuddene fra en teaterfestival for børn og unge vil altså have gode muligheder for at blive købt af kommunen, forudsat at borgerne – hvis samspil er en forudsætning – ønsker det, og det gør de, hvis stykkerne står i forhold til alt det, der udspiller sig i Blåbjerg kommune.

Ole Halskov

BLÅVANDSHUK

Når du kører en tur gennem Danmarks vestligste kommune Blåvandshuk, vil billedet af enorme naturlandskaber

være det helt dominerende. Landskaber præget af havet og vestenvinden. Naturperler på rad. En lang travetur på den fredede halvø Skallingen gi'r sindet ro. Lyset ved Ho bugt må betage enhver. De store skove er fyldt med overraskelser. Her kan du f.eks. opleve synet af kronhjorte i stort antal, og en efterårsaften måske betages af kronhjortetyrens kalden til kamp. Her er hede- og klitlandskaber så store, at hverdagens baggrundsstøj helt forsvinder. Du kan opleve dig selv. Du kan mærke naturens urkraft.

I denne store naturpark finder du dog en skare fastboende indbyggere, godt 3.800. Mon der her i landet findes en så stor kommune med så få indbyggere? Men der er endnu et særkende, som giver en usædvanlig hverdag. Der er lige så mange fritidshuse som indbyggere, så vi er vant til mange gæster. En tusindtallig skare af gæster fra fjern og nær præger vor hverdag året rundt. Vi glæder os til også at få besøg af såvel aktive som tilskuere ved Festival 92.

Det er bestemt ikke første gang, vi får besøg af landets opsøgende teatergrupper. I en årrække har kommunens eneste skole – Blåvandshuk skole i centerbyen Oksbøl – haft den målsætning, at alle elever mindst en gang årligt får en teater/musikoplevelse med professionelle aktører, og da skolen har 525 elever, bliver det til adskillige arrangementer i løbet af skoleåret. Eleverne får dog også teaterlivet ind i kroppen som aktive, idet det er en tradition, at 4. klasserne arbejder med alle facetter i en teateropførelse, og dette arbejde udmønter sig naturligt i en forevisning for en skare forventningsfulde elever og begejstrede forældre.

Men der er endnu flere muligheder for at møde dramaarbejde i skoleforløbet. Mange lærere benytter dramaformen i hverdagens undervisning. I de senere år har skolen haft et dramahold i 8.-9. klasse, og der er oprette et valgfag for 8. klasserne, der hedder »Krop og udtryk«. Sidste år sluttede arbejdet med drama for de ældre elever i en opførelse af »Det kan du selv være« med 50 medvirkende.

Også uden for skolen trives det musiske i kommunen.

Biblioteket i Oksbøl er en flittig udbyder af teaterforestillinger for børn, og vore to børnehaver giver ofte børnene en eller anden form for musisk oplevelse.

For de voksne er der skabt gode traditioner. Således kan man samle omkring en tredjedel af kommunens indbyggere til revyen »Sand i Øjet«, der i år er blevet opført for 14. gang uden afbrydelse. Mere end 1.000 glæder sig hvert år til at se og høre, hvad de lokale tekstforfattere har fundet på at sige om de borgere, der har gjort sig særligt bemærket, nyde den lokale musikgruppe og ikke mindst teamet på scenen, der udfolder sig, så salen koger tre aftener i træk. Men også en årlig dilettantforestilling i Blåvand og Vrågum hører med til de årlige indslag, og det sker altid med stor opbakning fra publikum.

I ungdoms- og fritidsklubben Samuelsgården er der ligeledes grøde i det musiske arbejde. Her har man bl.a. arbejdet med gadeteater. Klubben har dog først og fremmest være rugekasse for en række musikgrupper. Den ældste og mest kendte er »Spar to«, som er velkendt i hele det vestjyske område, men lige i hælene følger drengegruppen »Remo«. De to gruppers succes har f.eks. dannet baggrund for en årlig musikfestival, der afholdes i det fri ved Blåvandshuk Idrætscenter. At der er en voksende politisk forståelse for at yde økonomiske midler til det musiske arbejde i kommunen kom klart til udtryk i 1989, da en kommunal musikskole oprettedes. I dag har musikskolen omkring 150 elever, hvoraf hovedparten er børn.

Sommeren, med det helt store rykind af turister, giver et specielt billede. Behovet for aktiviteter i denne periode er stort, og det gælder også på det musiske område. Da vil du på gader og stræder møde allehånde gadeteatre, tryllekunstnere og forskelligartede musikgrupper. Både lokale og fremmede er på denne måde med til at skabe stemning for et mangfoldigt publikum fra nær og fjern.

Per Breinholt

Nordisk besøg i Baltikum:

KALEJDOSKOPIISK TEATERREJSE

Teaterfolk fra Danmark, Grønland, Færøerne, Norge, Sverige, Finland, Island med TEATER OG DANS I NORDEN på rundtur til Estland, Letland og Litauen. Nogle kunstneriske indtryk og eksistentielle overvejelser

Af Kate Bryrup

Tallinn er smuk. Det ene gamle hus ved siden af det andet. De er ikke voldsomt store, men leder tanken hen på en større dansk købstad. Lidt reparation og genopfriskning af farverne trænger de til, men det virker meget autentisk sådan her. Der er fakkellholdere på husene, og gadelygterne er rigtige lygter: små firkantede smedjærnhuse med glassider. I store dele af den gamle by er gaderne brolagte, og bilister skal betale afgift, når de passerer byporten. Det er for at begrænse forureningen.

For tiden er benzinforureningen nu ikke det største problem, - benzinen er rationeret. De få privatbiler, som kører rundt her, er dem, som stadig har fyldte dunke hjemme i garagen.

DANSKERNES BY

Når Tallinn er så smuk, er det selvfølgelig osse, fordi reklame ikke blev brugt i Sovjet. Der er knap nok et butiksskilt. Gadebilledet træder frem uden den slags »pynt«. Hvad skal man osse med reklame, når der næsten ingen varer er at reklamere for. I Baltikum behøver befolkningens behov ikke kunstig stimulation, - dertil er den daglige kamp for at få tilfredsstillet de basale behov (mad, tøj, varme) for nærværende. Og den dag, hvor der er uldne sokker at få i stormagasinet, gælder det bare om at slå til. De holder længe de sokker: hæl og tå er forstærket med bomuld, og der er vedlagt lidt uldtråd til reparation.

(Det samlede danske reklamebudget er på 10 milliarder kroner, - det er cirka det dobbelte af årslønnen for den estiske befolkning, 1,5 mill.indbygg.).

Tallinn betyder den danske by. Danskerne har nemlig forsogt sig som erobrere her, ligesom så mange andre steder. Et faktum, som blev meget nær-

værende i vores nordiske gruppe. Det er vel kun finnerne, som vi ikke har forsøgt at underlægge os. Men det er nok ikke Valdemar Sejr, som har medbragt: »Solskin om bord, måneskin om natten, flettede fingre...«, den melodi hørte vi afsunget af det estiske folk på en dokumentarvideo om begivenhederne i 1988/89. Melodien er af engelsk oprindelse og har åbenbart klinget godt i andre europæiske øren, bl.a. Arvid Müllers. Af videoen fremgik det, at kun 44% af børnene i de nye 1.klasser er estisk-sprogede.

Det estiske og det finske sprog ligger så tæt på hinanden, at en finne og en este kan tale sammen. Når Estland går over til national møntsort, bliver det kroner. Sedlerne er trykt. Det er på mange måder tydeligt, at Baltikum er nabo til de nordiske lande. Lettisk og litauisk ligner ikke estisk og hører til den baltiske sproggruppe.

RUBLER OG RETTIGHEDER

Så tog vi sydpå til Letland og Litauen, dvs. til hovedstæderne Riga og Vilnius. Større lande, større befolkninger, hovedstæderne er i højere grad storbyer, og vareforsyningen bliver lidt bedre, f.eks. var mejerivarer til at få. Og i Vilnius havde en del mennesker været hos frisøren! Dette i modsætning til Tallinn og Riga, hvor alle kvinder gik med hue eller hat. At bære hat eller hue er bl.a. et modefænomen, og moden har ikke ændret sig siden krigen, hvor vi osse her gik mere med hat og hue. En anden årsag til at dække håret kan være, at balterne gennemgik hår som uden klipning, permanent, lak og gelé er en trist affære.

Der er noget parisisk over Riga, måske som Paris i 20'erne uden store reklameskilte, neonrør og mindre trafikeret. Som Seinen løber floden Dūna gennem byen, og der er parkanlæg omkring.

I Vilnius står nogle af barrikaderne fra uafhængighedskampen stadigvæk, og befolkningen er naturligvis meget optaget af omvæltningerne i samfundet. Dette påvirker teaterinteressen i alle tre baltiske lande. Tidligere var teatret det sted, hvor sandhederne blev sagt - i en indforstået kode som publikum kendte. Nu siges sandhederne i parlamentet og i aviserne, og hvorfor skulle man så gå i teatret. Til de forestillinger, som vi så, var teatrene næsten fyldte, men belægningsplejen åbenbart at være endnu bedre.

Teatrene mangler aktuelle stykker og brænder desuden efter at spille vesteuropæiske og amerikanske stykker, men med rubler er det umuligt at købe rettigheder. Der skal vestvaluta til, og teatrene har kun rubler.

PATRIARKEN I ANDEGÅRDEN

På ungdomsteatret i Riga, hvor præsidenten for ASSITEJ, Adolf Shapiro, er direktør og instruktør, så vi DEN GRIMME ÆLLING. Det var en børneforestilling, og der var fyldt med børn med sløjfer eller vand i håret. Shapiro havde valgt at forvandle andegården til en øvesal med spejle og barrer. Og ællingerne øvede sig, - skuespillerne har tydeligvis en del træning i klassisk ballet. Alle fuglene havde kulørte »pingvin«-jakker, og andemor desuden flæsedeposebukser.

Forestillingen gav fine billeder, men samtidig var det tydeligt, at der i teksten var mange finesser og undertoner, som det ikke lykkedes os at få fat på. Til sidst i forestillingen, efter alle andemors genvordigheder med den grimme ælling, dukkede andefar op. En selvbevidst herre, som forventede at have patriarkens ophøjede plads i andegården. Men den plads ville de andre ikke give ham. Et billede på både den aktuelle situation og den moderne familie.

Shapiro er en af de få teaterledere i Riga, som har kunnet bevare sin post efter sovjetkommunismens sammenfald. Syv af de elleve teaterledere er skiftet ud. Ungdomsteatret har to teaterhuse, et lettisk og et russisk, og de fleste forestillinger sættes op med begge ensembler. Praktisk taget er kun administrationen fælles. Det russiske hus er først kommet til efter krigen, og nu hvor der i Letland kun er 52 % lettere, pga. Sovjetregimets deportationer og bosættelser, er der klart behov for begge scener. I Riga er andelen af lettere nede på 30%.

Militæret, der består af russere, udgør i øjeblikket 10% af befolkningen, men der er truffet aftale om tilbagetrækning. Shapiro, der selv er russer og jøde, fremhæver, at det i denne brydningstid har været vigtig, at det lettiske parlament meget hurtigt anslog en åben linie og forbød antisemitisme (Således at nationalismen ikke fik for megen vind i sejlene og slog over i fascisme).

SIMPEL ÆSTETIK

Alle de forestillinger vi så, var med 20-30 medvirkende. I MUS OG MÆND på det russi-

ske teater i Riga, som kun spiller på russisk, var der dog et noget mindre antal. Vi er ikke forvænt i den retning. Børneteatrene har ofte kun en eller to skuespillere i forestillingerne, voksne teatrene har et par stykker mere. Men 25 medvirkende! DET er den rene fest, og når de så samtidig har et nærvær uden lige, så må man klappe af barnlig fryd.

Men de baltiske lande har store økonomiske problemer, og kulturlivet frygter for fremtiden. Så der bliver måske snart langt mellem de fyldte scener.

Pga. Steinbecks holdning til Vietnam-krigen har det indtil fornylig været forbudt at spille hans stykker, så MUS OG MÆND er et nyt stykke for letterne. Scenografien i MUS OG MÆND var holdt helt i kit, sand og beige, med en enkelt grå sweater og kvinden (den eneste af arten i forestillingen) i gyldne farver, - et fremmedlegeme i mændenes verden. Det var dejligt - måske befriende - at se denne relative overdådighed af træ, hampereb, bomuld, hør og læder, - så megen simpel æstetik. Nogle gange er det osse teatrets funktion at give os skønhed, særlig når hverdagen er for grim, og overdådighed særlig når knapheden er påtrængende. Så vore hjerter ikke forstener, men det gode og det smukke lever videre, så det kan folde sig ud, f.eks. når vi møder kærlighed.

Instruktør Loser havde valgt en Lenny-figur, som var naiv men ikke idiot, og osse en figur som ikke bliver forstået. Lenny ved, at han er for stærk og mærker, når det er ved at gå galt, men de tykhudede og egocentriske mænd og kvinder omkring ham opdager ikke alarmtegnene.

KLOKKETERROR OG STILSTAND

Vilnius spillede de Gogols NÆSEN. Åbningsbilledet er én statue, en stor kuffert og fem containerskraldespande. Og sådan fortsætter det, der bor skøger i spandene, stearinlys angiver, at nu er vi i kirke, tre ballerinaer i gummistøvler bliver King Lear's døtre...

Skuespillerne kommenterer spillet overfor publikum og ind imellem falder der engelske, tyske, franske og italienske brokker af, bl.a. Avanti Popolo. Publikum morer sig utroligt godt.

Det er vanskeligt at forestille sig, at denne forestilling har samme instruktør (Nekrotius), og er af samme teater, som KVADRAT-gæstespillet i Stockholm under ASSITEJ's verdenskongres i 1990. Faktisk er osse hovedrolleindehaveren

Fra stykket
»Der er lang vej til himlen«.

den samme, Smoriginas. KVADRAT havde kun tre medvirkende og en meget dyster tone. Desuden ringede en klokke med jævne mellemrum hele forestillingen igen, og denne klokke havde en lyd, som på mig virkede som terror, skønt jeg holdt mig for ørerne.

NÆSEN er improvisation med afsæt i Gogols Næsen. Der er noget galt med hans næse, og der er osse noget galt med flere af de andre figurer. Ballerinaer i gummistøvler!

Det ser ud til at være et aktuelt emne i denne tid, hvor balterne diskuterer indfødsret, at beskæftige sig med dem, som står udenfor det normale, udenfor gruppen. Den grimme ælling, Lenny og manden med næsen er alle eksempler herpå.

KIRSEBÆRHAVEN, som vi osse så i Vilnius (desværre kun 1.del), handler snarere om evnen til at omstille sig, når tiderne skifter. Publikum var meget berørt af KIRSEBÆRHAVEN, instrueret af Tudi-mas, - selv synes jeg, at KIR-

SEBÆRHAVEN er ord og stilstand. Det kan der selvfølgelig osse være en idé i, men nu har jeg kedet mig over KIRSEBÆRHAVEN af Grunwald, Brook og Tudimas, - på dansk, fransk og litauisk, - det må være nok.

RENÆSSANCE FOR MUSICALS

Opera så vi. MADAME BUTTERFLY af Puccini er dejlig musik, og musikerne i Tallinn spillede ganske godt. Resten var sjusk, og instruktør Kuningas undskyldte bagefter og fortalte om sine arbejdsbetingelser: Prøver eksisterer næsten ikke, bl.a. fordi der ingen

sludrende rundt - ikke på må og få, men først venstre om i yderkredsen af den smalle halvbuegang, vende for enden og så højre om i inderkredsen.

Bortset fra MADAME BUTTERFLY har jeg sjældent oplevet en sådan intensitet, et sådant nærvær som på de baltiske scener. Der var en meget flot sammenhæng mellem spillet, instruktionen og scenografien, og i en opera ANGUS DEI af Bajoro opført i Vilnius (stil à la Per Nørgård) var skuespillernes/sangernes bevægelser koreograferet ned til mindste detalje i et usynkront mønster. Men skønt både musik, sang, kostumer, scenografi og bevægelsesmøn-

de. ANGUS DEI hører osse til de stykker, som har været forbudte. Musicals har været forbudt, og Shapiro og en teaterskolelærer i Tallinn spår, at den genre nu får en renæssance. I al fald øvede teaterskoleeleverne i Riga på en dans fra West Side Story, og gæt hvilken: I want to be in America. Men denne bølge vil ikke ændre Shapiros repertoire: »Det er stadig min pligt at lave engageret teater«.

TRADITIONER OG BLOMSTER

Teatrenes repertoire består i lige stor udstrækning af øst- og vest-stykker, incl. nordiske: Lindgren, Saalbach, Ander-

så ud til at være en gammel tradition. På gaden var der mange boder med blomster, hvilket for mig stod i modsætning til både vareknapheden og de vanskelige livsvilkår. Måske hænger denne blomsterskik sammen med, at de baltiske lande er forholdsvis små stater: Estland 1,5 mill. indbyggere, Letland 2,6, Litauen 3,4. Det er overskuelige og nære samfund. Publikum kommer måske tit i teatret og opfatter det som DERES teater.

Men et så lille befolkningsunderlag kan godt give problemer, når man f.eks. skal vælge operasolister og toppolitikere. Der er ikke mange at tage af. At det i alle tre lande er kultur-

værst stillet. Sadauskiené har tre drenge - heldigvis så store, at de selv kan tage til skole. Når arbejdsdagen er slut, må Sadauskiené stå i kø i 2-3 timer (dvs. hun er hjemmefra i 10-12 timer dagligt), og så har hun forhåbentlig mad nok med hjem. Noget helt andet er, hvis der er sprunget en pære, den kan ikke erstattes, før der en dag er glødelamper til salg.

Selvfolgelig kan meget købes på det sorte marked, men hvis man tjener 300 eller 500 rubler om måneden, og et kilo kaffe koster 100 rubler, så bliver der ingen kaffe. 3-500 rubler er normallønnen pr. måned for en almindelig kontoransat (f.eks. fra Teateruni-

ration, ideer og måder at gøre tingene på. F.eks. sådan noget som fagforeninger. Før var alle kammerater og medlem af Teaterforbundet, men nu springer de modsatrettede interesser mellem arbejdsgiver og arbejdstager i øjnene. Hvad skal der tages højde for? Systemskiftet og det at have været forholdsvis isolerede i så mange år, gør at der er tilsvarende problemer på mange andre områder.

Teatrene vil gerne købe stykker, men har ikke hård valuta. Astrid Saalbach modtager til Dailes Teatris' store glæde betaling for DANSETIME i rubler.

Balterne (og vi) har brug for at mærke, at Jerntæppet ER smeltet. Der er meget stor interesse for kontakt med Norden. En interesse, som har historiske og geografiske rødder, og som blev styrket i kampen for uafhængighed, hvor balterne har oplevet god støtte fra de nordiske lande. Det Danske Kulturinstitut har oprettet et kontor i Riga. Besøg og genbesøg er en spændende måde at rejse på - der kan f.eks. i foreningsregi udveksles grupper. Balterne er osse interesserede i at udveksle instruktører. Udveksling og genbesøg er udover rene invitationer den eneste måde, hvorpå balterne kan komme ud og hente inspiration. At købe en busbillet i København er for balterne som for folk fra den 3. verden fuldkommen umuligt, når vekselkurserne er som de er. Vi må tage højde for det, når vi inviterer.

Når vi holder kurser og seminarer, kan der måske blive en plads til en balter. Sproget er selvfølgelig en barriere, men det er muligt at finde nogen, som taler engelsk, tysk eller fransk. Alle baltere taler selvfølgelig russisk, men det hjælper ikke meget blandt danskerne.

På denne tur boede vi i hver by på det store partihotel, hvor privatpersoner skal betale med hård valuta. Prisen er ca. 90 US dollars, men der findes desuden mange små hoteller til helt andre priser. Gæstfriheden og interessen for personlig kontakt er meget dejlig at opleve.

I foråret 1993 skal der i Litauen være to festivals, BALTIC SPRING og LIFE. BALTIC SPRING har flere år på bagen, men LIFE er ganske ny. LIFE-festivalen forsøger at skaffe sponsorkroner med en tysk bank som medlem og har desuden fået en hel del offentlige kroner, til BALTIC SPRINGs store fortrydelse. LIFE-festivalen satser på de store navne: fra Sverige Bergmans Peer Gynt, fra Canada Théâtre Repère med The Dragons Trilogy (kunne ses i Kanonhallen for et par måneder siden) og fra Italien Terra Promessa. Peer Gynt-forestillingen har mange medvirkende og en stor scenografi, som ikke er bygget til transport. Man kan diskutere om Bergmans Peer Gynt er et sådant MUST, at den skal vises fremfor det udbud af 10 forskellige forestillinger, som Peer Gynt koster.

Det var på mange planer en spændende tur. Et besøg kan anbefales. Der er færge fra Norköping og fly fra Kastrup (flyvetid ca. 90 min), så det er tættere på, end vi forestiller os.

Kate Bryrup er medlem af Dansk Assitej

ordentlig prøvesal er. Seks dage før premiere mødes alle for 1. gang (inden da har de enkelte grupper prøvet i 6 uger), de næste dage prøves der på scenen, og sædvanligvis når man kun én prøve med orkestret, altså én gennemspilning før premiere. De øvrige forestillinger, som vi så, havde haft længere prøvetid. KIRSEBÆRHAVEN slog rekorden: ét år.

En usædvanlig oplevelse på Det Estiske Teater var pausen, hvor publikum gik parvis små-

stre var kantet og ikke ligefrem harmonisk, endte der alligevel med at være harmoni på scenen. En usædvanlig detalje var træstykker nederst på kvindernes kjoler. Dette blev udnyttet meget effektivt, idet de nogle gange bøjede sig og lod træstykkerne slå mod gulvet.

ANGUS DEI er instrueret af Vaitkus og handler om den litauiske frihedskamp, der fortsatte indtil 1952, og som har været medvirkende til, at hele 80% af den litauiske befolkning er litauisk-sproge-

sen, Steinbeck, Dostojevski, Gogol, Puccini, Bergmann, Sobel, Mars. Da det lettiske nationalteater åbnede for 120 år siden, var åbningsforestillingen Jeppe på Bjerget af Holberg!

Ved alle forestillingerne fik skuespillerne blomster direkte af publikum under fremkaldelserne. I de tilfælde hvor der var trappe op til scenen, kom publikum op og gav deres blomst (altid en enkelt) til en skuespiller. Det var en meget varm og uprætentios gestus og

personer (to komponister og en litterat), der sidder som kulturministre, er nok ikke udtryk for, at der ingen bedre var, men snarere et ønske om nytænkning kombineret med manglende tillid til de gamle politikere.

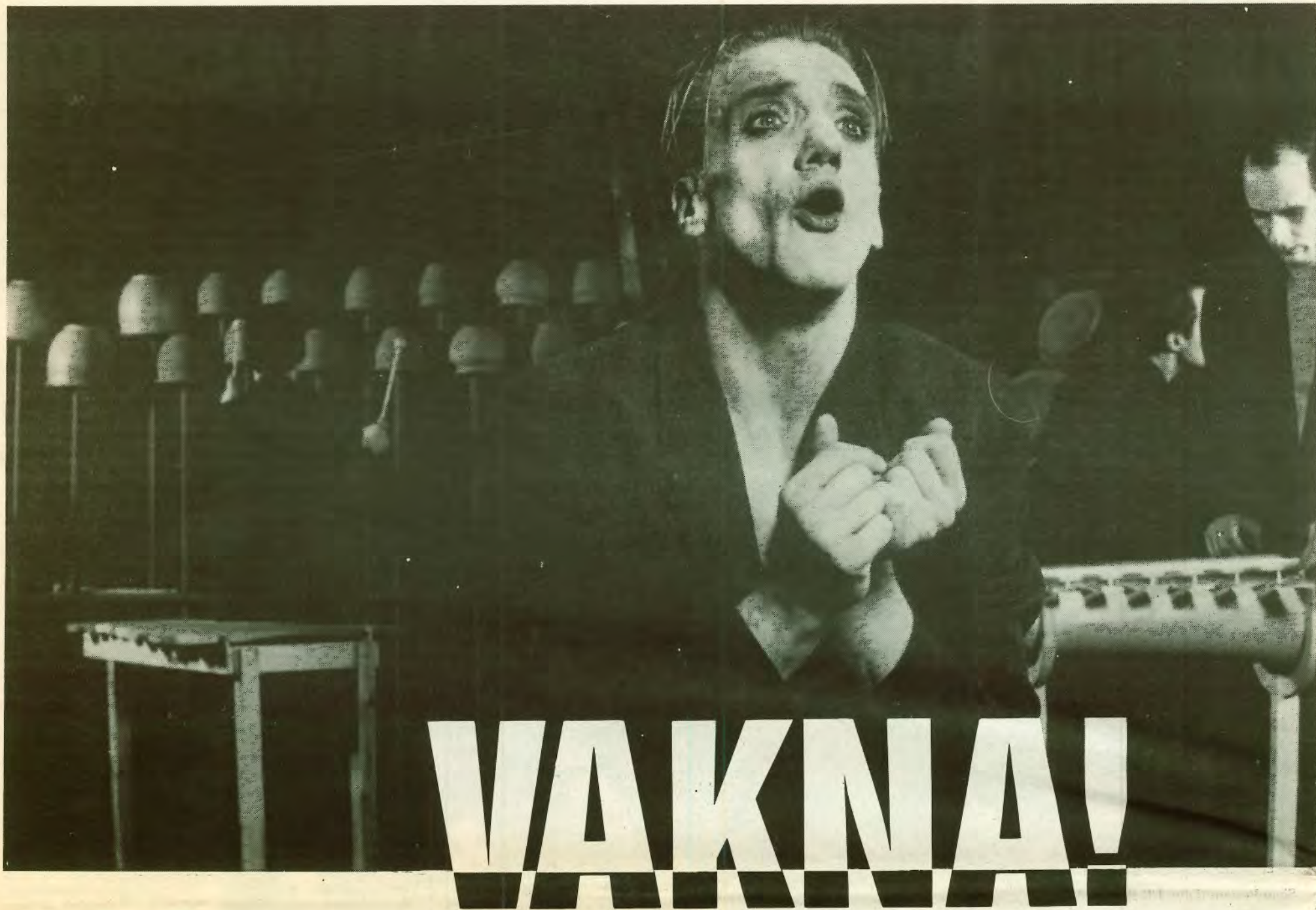
KNAPHEDENS DAGLIGDAG

Dagligdagen er det største problem, sagde Sadauskiené fra Teaterunionen, og hun er endda fra Litauen, som ikke er

onen) og for en pensionist. En studerende får 60 rubler, og en operainstruktør 1300 rubler. En anden sagde: »Man kan ikke sige, at vi sulter, men det er svært at skaffe mad nok«. Og på en del ansigter især i Estland så knapheden ud til at have været længe. Så nødhjælpen til de baltiske lande på 40 mill. fra den danske stat kommer belejligt.

Men fremover er det en hel anden slags hjælp, der er behov for.

Balterne har brug for inspi-

VAKNA!

..rungede det gennem lokalet, og min sødt sovende sidekammerat vågnede brat op og så ind i 200 par publikumsøjne og munden på en skarpladt legetøjspistol

Opråbet kom fra en latterligt udklædt cowboy på scenen i *Pistolteaterns* forestilling. Bemeldte cowboy havde åbenbart mistet tålmodigheden med denne ubehøvlede publikummer, som i over en time havde spejdet forgæves efter muligheder for at snige sig ud af lokalet for derefter at opgive ethvert håb om frelse og sætte sig til at drømme sig væk fra dette mareridt. Mr. Gunslinger havde selv skrevet manus til dette stykke grænseoverskridende makværk, hvor han iøvrigt også viste sig på scenen som henholdsvis Dalar-hest, trylleæsel, amerikansk præsident med fascistoide tilbøjeligheder, jazz-trompetist i New Orleans - hvad mere? Snart sagt alt, hvad der kan skabe kaos i et næsten to timer langt 8. rangs teaterstykke for de 8-12 årige svenske stakler. Handlingen er næsten umulig at referere, men det var vist noget med en indisk woodoo-kvinde i Amerika og hendes stakkels glemte mulat-søn i Sverige, som, ved hjælp af forskellige trylleæslers, røgbomber og farefulde oplevelser, genser sin mor.

FESTIVAL I GÄVLE

Ovennævnte var afslutnings-

oplevelsen på en teatertur til festivalen i Gävle, som sluttede en halv dag før toget til Danmark kørte. Denne halve dag var jo oplagt at tilbringe i Stockholm med f.eks. *Unga Klara* eller *Orion-teatret* - eller *Stadsteatret*. Men Pistolteatern var altså eneste mulighed denne lørdag eftermiddag viste det sig.

Nå, men for at tage det hele lidt fra begyndelsen: denne lille rapport er en hurtig gennemgang af en række forestillinger og seminarer/foredrag ved den årlige børne- og ungdomsteaterfestival i Gävle (200 km nord for Stockholm).

Gävle har i en årrække afholdt en festival i november måned til glæde for de lokale børn, unge og voksne - og en god del tilrejsende fra det øvrige Sverige samt en lille gruppe udlændinge.

Byen har ansat et teaterkyn-digt menneske, som ved hjælp af selvsyn og betroede kolleger vælger forestillinger til festivalen (bl.a. vores eget *Theater La Balance* med »Den standhaftige tinsoldat« og en svensk gruppe med Baggårdsteaterns »Mohammed«). Forestillingerne købes af byen til at vise for børn og unge i deres skoler og institutioner, hvilket betyder, at der - bortset fra et antal aftenforestillinger og nogle få »off«-forestillinger - ikke er det store teaterudbud uden for skole tid. Til gengæld bydes der i disse perioder på en række seminarer og foredrag.

»FREMMEDE« PÅ SVENSK

Besøget i Gävle startede med

modtagelse hos festival-arrangørerne onsdag d. 27. november 1991, tre dage inde i den ugelange festival. En hastig velkomst og bussen til den første forestilling, det svenske Teater Uno's fortolkning af det finske Raja-teater's voldsomt roste forestilling for de 7-12 årige, »Kainos sang«, om anbringelse af finske(karelske) børn i Sverige under vinterkrigen. En virkelig god historie med en fin pendant til nutidens behandling af fremmede og flygtninge - men - i denne svenske udgave - en lidt tung og gammeldags fremførelse. Et oplagt manuskript at tage under behandling her i Danmark.

Eftermiddagen bød på to forestillinger »udenfor« festivalen, først en eventyr-dukkeforestilling i en dertil indrettet bus. »Landet bortom solen« (Abelli's magiska teater), usammenhængende og uden spænding, et mismask af forskellige eventyr, men dukkerne dygtigt lavet og ført.

Den anden »off«-forestilling var en meget fri fortolkning af Leif Esper Andersens »Fremmed«. Teatret *Väster-norrland* forsøgte sig i tidens ånd med masser af rockmusik og en (for) spinkel historie.

Dagens sidste forestilling blev festivalens højdepunkt. Efter som alt andet bliver lidt uvæsentligt efter en stor oplevelse, gemmer vi den lige til sidst i spalterne.

MANGEL PÅ UDVEJE

Hver aften var der fællessamling for alle gæster og deltagere i en dertil indrettet café.

Gode kontakter og snakker med kolleger og blandet underholdning.

Torsdag formiddag bød på en »frukostsamtal«, en slags »kaffeklub« om myter og historiefortællere, formet som en samtale mellem myteeksperten *Gunilla Ambjörnsson* og de to teaterteoretikere *Gunilla Kindstrand* og *Jan Mark*. Udmærket oplevelse, som dog savnede eksempler på gode historier og deres inspiration til fantasien.

Torsdagens første forestilling: *Teater Pero* spillede en lille en-mandsforestilling, »Den højdræde örnen Örjan« for de 5-10 årige. En glimrende fortælling om at turde overskride angstens grænser. Mindede i sin dygtige og kropslige fremførelse en del om vores egen udmærkede Torkild Lindebjerg.

Derefter *Unga Teatern* fra Malmö, som spillede »Bara Sanne«, en ungdomsforestilling, stærk og trist, om social opgivelse og miserable eksistenser - en slags fremtidsunivers i nutidig iklædning. Utroligt velspillet, men med en slutning, der gav tvivl om, hvorvidt valget vil gå rent ind hos publikum. Senere samtaler med svenske teaterfolk bekræftede da også formodningen om, at de svenske kontaktlærere ikke tør vælge forestillingen til deres elever - måske på samme grundlag, som man kunne frygte, at danske lærere ikke gjorde fordi der ikke i forestillingen gives anvisninger på positive udgange, men

at man selv må turde vende tingene i sin egen bevidsthed. Men »Bara Sanne« var en af de forestillinger, der klart (i en dansk bevidsthed) efterlod det stærkeste indtryk.

HUMORENS ÅRTI?

Torsdag eftermiddag bød på et seminar med dramatikeren *Lars Molin* om hvad 90'ernes børneteater bør beskæftige sig med - efter 60'ernes oprør, 70'ernes socialrealisme og 80'ernes sortsyn. Lars Molin havde den lidt provokerende mening, at det eneste sted, der virkelig sker en udvikling indenfor kulturen er i TV-teater, film, musik og litteratur står i stampe. Bør 90'erne være humorens årti?

Reception på byens rådhus, hvortil alle svenske ASSITEJ-folk, arrangørerne, de deltagende teatre og de udenlandske gæster var inviterede.

Fredag: Det højt berømmede *Jordcirkus* med et lille en-mands drama om Zeus' uægte søn Perseus. Næsten for enkelt - og lidt ucharmerende fortalt af en spiller, der troede for meget på sig selv og for lidt på historien.

Derefter *Byteatern* fra Kalmar, som vi har positive minder om fra deres besøg i Danmark med »Peer Gynt«. Her spillede de en af festivalens mange mytologiske forestillinger, om de nordiske guder og deres bedrifter. Flot scenografi, imponerende dukker og lydkulisser. Efter fem minutters betagelse af højæstetik kedede vi os dog en del sammen med 80 andre i fem kvarter.

Frokost med svenske og ita-

lienske organisationsfolk og derefter to meget forskellige »off«-forestillinger.

»Daff Daff på styva linen« - en komplet usammenhængende historie, hvis eneste funktion var at føre fra det ene cirkusnummer til det andet.

FESTIVALENS PERLE

Og så endnu en af festivalens virkelig gode forestillinger. Teater Uno spillede en Kafka-forestilling, »Straffekolonien«. Ekstremt barskt og velspillet teater, der skulle sætte spørgsmålstegn ved, om et systemskifte skaber demokrati og forbedrede levevilkår, hvis magthaverne og (især?) deres udøvere forbliver de samme. En forestilling, der i modsætning til dagens øvrige så absolut tog stilling - og angreb publikum på elegant vis.

Og så her til sidst (som lovet andetsteds): Hovedkuls og uforbeholden begejstring for festivalens perle.

Sigurdteatern (Västmanlands Länsteaterns ungdomsteater) førte os ind i et »musikalsk rum« - en kæmpemæssig scenografisk opbygning udelukkende bestående af lydkulisser, lydskulpturer og musikinstrumenter, hvor tre musikere og en skuespiller fyldte vores hoveder og hjerter med lyd, sang, poesi, smerte og humor. Først og fremmest havde forestillingen meget store kvaliteter i spil, komposition og koreografi og brød med teatermæssig konformitet på allersmukkeste vis. En af den slags forestillinger, der med sin kraft i fremtoningen sender sin omtumlede tilskuer ud fra tea-

Som nævnt i forrige nummer af BTA er Dansk ASSITEJ i samarbejde med de øvrige nordiske ASSITEJ-centre i fuld gang med at tilrettelægge et stort fællesseminar om Nordisk identitet/Nordisk samarbejde - formet som en retssag, hvor Danmark er under anklage for at ville forlade det nordiske samarbejde på kulturområdet til fordel for et europæisk fællesskab.

Vi lever i en dynamisk verden i hurtig udvikling. Danmark er medlem af et EF, der hastigt arbejder mod en mere omfattende union. Sverige er på vej mod optagelse - og Finland søger formentlig. Hvordan påvirker dette det nordiske samarbejde? Bliver det en del af EF-samarbejdet, og i givet fald hvordan? Hvad sker der i forhold til et Norge, der måske vælger at holde sig udenfor. Og Island, Grønland, Færøerne? Vil vi, uanset hvad der sker med de enkelte landes forhold til EF, bibeholde vort traditionelle nordiske samarbejde? Vil vi f.eks. insistere på brugen af nordisk sprog, når vi mødes?

Disse og mange andre spørgsmål vil vi konfrontere hinanden med på et seminar om Nordisk identitet/Nordisk samarbejde.

RETSSAG

Seminarets ramme bliver en »retssag«. Meningen hermed er - udover under holdningsværdien - at nærme os emnet fra nye vinkler.

Under den noget provokerende »anklage« Danmark melder sig ud af det nordiske kultursamarbejde for at vende sig mod Europa, trækker de øvrige nordiske lande Danmark for retten.

Legen styres af en »dommer«, en i teatersammenhæng velorienteret person fra et af de nordiske lande. Danmark medbringer en »forsvarer«, og »anklager« kommer fra et af de øvrige lande. 12 »nævninger« udpeges blandt seminar-deltagerne.

Derudover 10 »hovedvidner«, to fra hvert land, én for og én imod, hver især kulturpersonligheder, der går i dybden indenfor hver deres felt. F.eks. en halv times foredrag af

Ebbe Kløvedal Reich om den nordiske folkesjæl. Eller f.eks. Johan Galtung. Eller et af hovedvidnerne fører konkret og praktisk bevis for værdien af den nordiske forståelse ved på stedet at organisere en improvisation med deltagerne - en improvisation, som vidnet vil påstå aldrig ville kunne gennemføres med en nordisk deltager sammen med en ikke-nordisk europæer.

Endelig kan vidner indkaldes blandt deltagerne. Disse spontant indkaldte vidner for-

holder sig konkret og kortfattet til seminarets problematik.

I øjeblikket er indgået aftale med to hovedvidner fra hen-

holdsvis Norge og Sverige: Ivar Eskeland (N, tidligere leder af Nordens hus i Island), Tor-Åke Bringsvær (N, drama-

tiker), Tomas Forsell (S, medlem af Sveriges kulturråd) og Harriet Nordlund (S, skuespiller, dramatiker, særligt bekendt til samiske forhold).

Så snart de finske og islandske vidner er på plads, besluttes de danske - for at give fagmæssig spredning.

KULTURELT FÆLLESSKAB

Udgangen på seminaret skulle være, at vi får af- eller (forhåbentlig) bekræftet vores forestilling om, at vi i Norden har et særligt kulturelt fællesskab. Og at kulturfaglige kontakter bliver etableret og at ny inspiration til udvikling af det nordiske fællesskab bliver givet.

Seminaret tænkes at finde sted 20.-22. september 1992 i forlængelse af den af Kaskade-teatret arrangerede børneteaterfestival i Horsens 18.-20. sept. 1992 således, at seminar-deltagerne kan ankomme søndag d. 20. sept. til seminarstart, eller ankomme allerede fredag d. 18. sept. og få en teaterfesti val med i købet (og den fornøjelse det vil være, at møde kolleger til fælles uforpligtende oplevelser).

Hvis du er interesseret i at vide mere om seminaret - og er du fra et af de nordiske lande og interesserer dig for eller arbejder med kultur for børn og unge - kan du udfylde og indsende nedenstående kupon til Dansk ASSITEJ, Frederiksborggade 20, 3. 1360 København K. Du vil så modtage yderligere materiale og information om seminaret, efterhånden som det tager form. Husk at reservere perioden i din kalender.

Seminar om Nordisk identitet/Nordisk samarbejde. Horsens 20-22 sept. 1992

Seminar om Nordisk identitet/Nordisk Samarbejde. Horsens 20-22. sept. 1992

Navn: _____

Adresse: _____

Land: _____

Organisation: _____

Sigurdteatern (Foto: Ulf Rigner)

terlokalet med energioverskud og glæde i sindet. »Med hjærtat i handen« er inspireret af Torbjörn Säfve's roman »Jag brinner« om Majakovskij og hans digte. Om hans utrættelige kærlighed til kvinden og dermed også til livet.

Den svenske skuespiller Rolf Lydahl gestalter digteren, og de tre musikere Torbjörn Grass, Anders Larsson og Lennart Löfberg er hans skygger og hans spejlbilleder, tre musikalske inkarnationer af den ulykkelige kærligheds ansigt.

»Kärlek kan snyftas fram på sprukken eller hel fiol
Kärlek kan bankas fram med ivriga trumslag -
men vem kan vända sig ut och in
och bli enbart läpper -
som jag?«

Musikerne bevæger sig rundt om poeten, løber, kopierer, kopieres, musikalitet i højt gear, øje mod øje. »Vart ska jag gå, när det är i mig som Helvedet brinner«. Heksedans, galop, saxsolo, slagværk, dødsdrift, grotesk belysning. »Folkmassans snara om min hals dras åt«. Musikken er rum, og rummet er musik.

Årets oplevelse.
Se den og - vakna!

Peter Manscher har været til teaterfestival i Gävle

ASSITEJ

TYSKLANDS-TURNÉ

I dagene 1.-12. juni gennemføres en turné med 4 danske børneteatre i Tyskland. Turnéen vil vise følgende forestillinger: BAGGÅRDTEATRETS »Hjerterfri«, CORONA DANSETEATERS »Dans Tolo«, JAKOB MENDELS TEATERS »En biting« og TEATRETS »Nattoget«. Turnéen vil besøge Hannover, Frankfurt a.M., Bruchsal og Tübingen.

I forbindelse med turnéen vil der i »Kinder- und Jugendtheaterzentrum« i Frankfurt

a.M. være en udstilling om dansk børneteater for de aller-mindste.

Turnéen er en del af et samarbejdsprojekt mellem Dansk og Tysk ASSITEJ.

TYSK GÆSTESPIL TIL FESTIVAL I VARDE

En anden del af dette samarbejdsprojekt er, at teatret MONTEURE fra Düsseldorf gæstespiller på Festival 92 med deres meget berømmede forestilling »Regenwald«. Dette gæstespil har modtaget øko-

nomisk støtte fra Goethe Institut i København.

NORDISKE TEATERDAGE I REYKJAVIK 4-9. JUNI

Nordisk Teaterunion afholder de nordiske teaterdage på Island. Der er tale om tilbagevendende arrangement hvert andet år, hvor nordiske teaterfolk mødes for at se forestillinger, høre interessante oplæg, diskutere teater i Norden og inspirere hinanden til udbygning af det nordiske samarbejde.

Teatret ARTIBUS er inviteret til at opføre forestillingen »Aben« ved denne lejlighed.

NORDISK ASSITEJ-MØDE I OSLO 6-8. MARTS 1992

Bestyrelserne for de nordiske ASSITEJ-centre holdt møde i Oslo i weekenden 6-8. marts. Af større punkter, som mødet behandlede kan nævnes: Den nordiske børneteater-manusbank, ASSITEJs verdens-kongres i Havanna 1993, samarbejdet med SNG omkring et dramatiker-projekt i 1993, den

nordiske børneteaterfestival i Kristianssand (Norge) i maj 1993.

ASSITEJ EXECUTIV KOMITÉ MØDE I LYON 5-8. DEC. 1991

ASSITEJs executiv komité holdt sit andet møde i 1991 i Lyon, Frankrig i dagene 5.-8. december 1991.

Mødet var præget af stor arbejdsomhed og en nyfunden vilje til at samarbejde og flytte organisationen fremad.

Udover en del formelle, organisationsmæssige punkter, behandlede mødet de to vigtige ASSITEJ-begivenheder i 1992: Et asiatisk børneteater-seminar i Hanoi, Vietnam, i september og en afrikansk børneteaterfestival - og tilknyttet ASSITEJ executiv komitémøde - i Nairobi, Kenya, i november.

Som nye medlemmer blev Venezuela, Chile og Uruguay optaget.

En stor del af tiden blev også anvendt til forberedelse af verdenskongressen på Cuba næste forår.

ASSITEJ VERDENSKONGRES I HAVANNA 22-28. FEBRUAR 1993

I sin egenskab af generalsekretær for ASSITEJ har Michael Ramløse besøgt Cuba i dagene 9.-18. februar for at danne sig et indtryk af forberedelserne til ASSITEJs 11. verdenskongres, som finder sted i Havanna i dagene 22.-28. februar 1993.

Samtidig med kongressen (der også er ASSITEJs generalforsamling med tilhørende valg af executiv komité etc.) afholdes en festival, hvor vægten lægges på latin-amerikansk teater for børn og unge.

Dansk ASSITEJ vil arrangere en fællestur til kongressen for interesserede medlemmer - og det ser allerede ud til, at vi bliver en større delegation. Desuden er der mulighed for at et par danske forestillinger vil blive vist på festivalen.

Hvis du er interesseret i at deltage i fællesrejsen til kongressen, kan du henvende dig til Dansk ASSITEJs bestyrelse - eller TEATERCENTRUM.

REPERTOIRE

Anemone Teatret »Den besværlige onsdag«.

Rubrikken »Repertoire-nyt« er en ajour-føring af Den Røde Brochure, der også udgives af Teatercentrum og udsendes hvert år i april. I BTA omtales ændringer i forhold til brochuren, nye forestillinger, adresseændringer hos teatergrupperne m.m.

Anemone Teatret

Suhmsgade 4
1125 København K
Tlf. 33 32 19 49

KARIUS OG BAKTUS

Forestillingen er nyskrevet med den kendte børnebog som oplæg og gæstespiller hos Anemone Teatret frem til 29. marts.

Instruktion: Lisbeth Lipschitz
Scenografi: Andrea Bing
Medvirkende: Bent Hildebrandt og Jan Haugaard
Aldersgruppe: 4-9 år

DEN BESVÆRLIGE ONSDAG

Stilen i »Den besværlige onsdag« er naiv og finurlig, tæt på »Den tragiske klovn«, en genre de medvirkende har studeret i Paris på kurser.

Ægteparret Nina og Rasmus lever en ensformig tilværelse i vort stykke. De har et lille hus på landet. Hver dag i ugen har sine bestemte små pligter, og der bliver ikke tid til så meget andet. Deres udtalte drømme kanaliseres ud gennem to »hemmelige« kæledyr: en mulvarp og en fugl, dæmpes med et »Vi er jo ikke vilde dyr i skoven«, og udsættes til der bliver to onsdage i en uge. Den lille familie har også en hest, og den gør noget ved drømmene!

Forfatter: Elin Bing
Instruktion: Bendt Hildebrandt
Scenografi: Connie Humeniuk
Musik: Jan Rørdam
Medvirkende: Lisbet Lipschitz og Albert Nielsen

Aldersgruppe: 3-9 år (på turné enten 3-6 år el. 5-9 år)
Spiller stationært (se Små Scener) og som turné.
Turnéperiode: Nov. 92 og april-maj 93

Batida

Lygten 39-41
2400 København NV
Tlf. 35 82 11 82

DRONNINGENS FØDELS DAG

En rigtig dronning sidder på sin trone og bestemmer det hele, både stort og småt. Ellers laver hun ingenting. Ingen verdens ting. Og det kan godt blive lidt kedeligt i længden. Faktisk bliver det hele en dag så kedeligt, at det ikke længere er sjovt, når dronningen har fødselsdag. Men Melita, tjenestepigen, der altid er fuld af gode ideer, synes, at det er for kedeligt med al den kedsomhed. Derfor forærer hun dronningen en maske, som hun selv har lavet, og den er bestemt ikke kedelig. Når folk tager den på, kan de ikke lade være med at gøre det, de har aller mest lyst til. *Tør dronningen tage den på?*

Aldersgruppe: 3-7 år
Forfatter: Søren Ovesen
Instruktion: Anne Wedege
Scenografi: Karen Rasmussen
Komponist: Thomas Larsen og Sus Hauch
Medvirkende: Sus Hauch og Marianne Svensson
Spilleperiode: Se Små Scener

Zangenbergs Teater

Bernstorffsgade 7
1577 København V
Tlf. 33 91 17 91

TERRINEN OG SUPPESKEEN

– Et barokt eventyr for de 4-10 årige af Michael Ende

I en sky af pomp og pragt strides to kongepar på Zangenbergs Teater. Kongeparrene,

der lever på hver side af et højt bjerg, ejer hver især henholdsvis en terrin og en suppeske. Bringes de to ting sammen, vil terrinen fyldes med den dejligste suppe til alle. Den eneste måde, det kan ske på, er ved at samarbejde. Men det kan være svært. Den kongelige strid udkæmpe først med list, side i mere håndgribelig form. Men de vinder aldrig. Det gør imidlertid deres børn. De har fundet sammen på toppen af bjerg, trods forældrenes fjendskab.

Dramatisering: Lisbet Gad og Marianne Andreassen
Instruktion: Marianne Andreassen
Scenografi, dukker og kostumer: Julie Kyhl
Lysdesign: Michael Søndergaard
Musik: Torben Kjær
Medvirkende: Mikael Helmuth, Gitte Melgaard, Henrik Zangenberg og Inge Due-lund Nielsen

Zangenbergs Teater »Terrinen og suppeskeen«.

TEATER 83 FLYTTER

Teater 83 skifter adresse fra postboksen i Åbyhøj til:
Teater 83
Eksportvej 7, 8870 Langå
Tlf. 86 46 83 62

LAGERPLADS SØGES

Zangenbergs Teater søger lagerplads på ca. 100 m² fra 1. november 1992. Teatret vil også være interesseret i at dele lager med andre.
Ring i givet fald til: Tlf. 33 91 17 91.

Små Scener

Rubrikken »Små Scener« indeholder oplysninger om, hvad der foregår på de små, stationære scener. *Deadline* til næste nummer er 5. maj — og perioden dækker frem til ca. 15. september 1992. Skema skal anvendes.

ANEMONE TEATRET
Suhmsgade 4, 1125 Kbh. K
Tlf. 33 32 19 49

Karius og Baktus
HILDEBRANDT & HAUGAARD
Aldersgruppe: 4-9 år
Spilletidspunkt: 8.-29. marts 1992. Man.-fre. kl. 9.30 og kl. 11.00.
Yderligere oplysninger: Løssalg 40 kr., institutioner/grupper 30 kr.

Den besværlige onsdag
ANEMONE TEATRET
Aldersgruppe: 3-9 år
Spilletidspunkt: 22. april-3. maj. Tirs.-fre. kl. 9.30 og 11.00.
Yderligere oplysninger: Løssalg kr. 40, institutioner/grupper kr. 30.

BÅDTEATRET
Nyhavn 14, København K
Tlf. 33 12 14 60 ml. 10-16

Englereden
BÅDTEATRET
Aldersgruppe: 3-9 år
Spilletidspunkt: 16. feb.-14. juni, kl. 9.30 og 11.00, søn. kl. 13.00 og 15.00

FOLKETEATRET

FOLKETEATRET, Ung Scene
Nørregade 39
33 12 18 45, man.-fre. kl. 12-18, lør. kl. 12-16

Dronningens fødselsdag
BATIDA
Aldersgruppe: 3-7 år
Spilletidspunkt: 9. marts-4. april og 21. april til 2. maj, tirs., ons., tors, fre. kl. 9.45 og 11, lør. kl. 14.30

Krudttønden

KRUDTTØNDEN
Serridslevvej 2, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 31 42 45 26 fra 7/4 92

Alfons Åberg
COMEDIEVOGNET

Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 7. maj kl. 9.30 og 11.00, åbne forestillinger. 8. maj kl. 9.30 og 11.00, præsentationsforestillinger/delvis åbne. 9. maj kl. 15.00, åben familieforestilling

DET LILLE TEATER
Lavendelstræde 5-7,
1462 Kbh. K
Tlf. 33 12 27 13

Spejl
DET LILLE TEATER
Aldersgruppe: 1½-4 år
Spilletidspunkt: 6. feb.-31. marts, kl. 9.15 og 10.30, søn. 13.30 og 14.30, lør. luk.
Yderligere oplysninger: Coproduktion med Corona Dansteater og Det Lille Teater, musik- og danseforestilling

London Toast Theatre

LONDON TOAST THEATRE i Kanonhallen
Serridslevvej, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 35 43 20 21
man.-fre. kl. 14-18, lør. 11-14

As You Like It
LONDON TOAST THEATRE
Aldersgruppe: Fra 16 år
Spilletidspunkt: 15. feb.-14. marts, man.-fre. kl. 20.00, lør. kl. 15.00 og 20.00

London Toast Theatre

LONDON TOAST THEATRE i Daddys, Axeltorv
Tlf. 33 93 73 30, man.-fre. 15-18

Oh... What A Knight
LONDON TOAST THEATRE
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: 4. nov.-25. jan., man.-tors. kl. 20.00, fre. kl. 19.00, lør. kl. 15.00 og 19.00

møllen

MØLLEN
Møllepladsen 4, 6100 Haderslev
Tlf. 74 52 66 79

Huset til mine trætte fødder
MØLLEN
Aldersgruppe: 5-10 år
Spilletidspunkt: 28. marts kl. 10.00

Ikke et ord om Holger
MØLLEN
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkt: 26. marts kl. 20.00

Nattoget
TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 30. april kl. 20.00

Nattergalen
25 forsk. professionelle og amatører
Aldersgruppe: Unge/voksne

Spilletidspunkt: 7.-21. maj, alle dage undt. man., kl. 20.00, 10. og 17. maj dog kl. 16.00

SKÆGSPIRE i ROSENHAVEN
Filosofgangen 19
5000 Odense C
Tlf. 66 11 31 06 kl. 9-15

Min store tykke far
SKÆGSPIRE
Aldersgruppe: 9-12 år og voksne
Spilletidspunkt: Tirs. kl. 13.30, ons.-fre. kl. 10.00, lør. kl. 11.00

THEATER LA BALANCE
Kastanie Allé 14, 2720 Vanløse
Tlf. 31 79 28 22

Nattergalen
THEATER LA BALANCE
Aldersgruppe: 6-12 år
Spilletidspunkt: 15.-27. marts, alle dage undt. man. Hverdage kl. 10.00 og kl. 14.00, lør./søn. kl. 15.00
Yderligere oplysninger: Billetpris: skoler/institutioner kr. 30, løssalg kr. 35

VESTENVINDEN, Værket
Mariagervej 10, 8900 Randers
Tlf. 86 41 20 99

Egnsspillet Pramdragerne
VESTENVINDEN
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 4.-22. marts, hverdage kl. 20.00, søn. kl. 16.00

Zangenbergs Teater

ZANGENBERGS TEATER
Bernstorffsgade 7, 1577 Kbh. V
Tlf. 33 14 50 05
man.-fre. ml. 9.30-11.30

Terrinen og suppeskeen
ZANGENBERGS TEATER
Aldersgruppe: 4-10 år og andre fornuftige folk
Spilletidspunkt: Spilles frem til ultimo marts. Man. kl. 10.00, tirs., ons. og fre. kl. 10.00 og 11.30, tors. kl. 10.00 og 15.00.
Weekender: se dagspressen
Yderligere oplysninger: Verdenspremiere 7. februar

NYE BØGER

SVENSKA PJÄSER 1991

»Svensk dramatik lever!« erklærer redaktøren af dette katalog, hvor 106 svenske dramatikere præsenterer 196 aktuelle stykker. Det virker jo i sig selv overbevisende. De enkelte dramatiske værker præsenteres iøvrigt meget kortfattet ud fra faste stikord som genre, spilletid, rolleantal, indhold, kommentarer og evt. anmeldelser.

Svenska pjäser 1991. 172 sider. Forlag: Stiftelsen Svensk Dramatik, Drottninggatan 88 B, 111 36 Stockholm

DRAMATIKERSTUDIO

I serien »Aktuelle teaterpro-

blemer« foreligger nu nr. 27, der fortæller om Dramatikerstudios aktiviteter fra starten i 1976 – med det oprindelige navn Forfatterstudio – over navneskiftet i 1981 – hvor det blev til Dramatikerstudio. Århus – og frem til nutiden. Aktiviteterne spænder fra skrivegrupper over kursusvirksomhed og til store samarbejdsprojekter som fx. Århus-Spillet i 83 og sidste års Hamlet.

Dramatikerstudio 1976-1981-1991. En rapport om forskellige aktiviteter. Red. Chr. Ludvigsen og Bendt Lund Nielsen. Få gratis ved henvendelse til Aarhus Universitet, Institut for Dramaturgi.

NYT FRA DRAMA

Seneste udgivelser fra Teaterforlaget DRAMA.

Woyzeck. Af Georg Büchner. Stykket om Woyzecks menneskelige og sociale problemer blev opført første gang i 1913 og har siden haft status som klassiker. Oversat og bearbejdet af Ole Dan Larsen. 62 sider, kr. 68.

50 års dagen. Af Niels Andersen. Vandrefalkens enmandshær har skrevet denne folkekomedie, der udspilles omkring en rund fødselsdag og med godt med forvirring, humor og galskab. 11 medvirkende, 73 sider, kr. 68.

Danmark på spil. Af Jørgen Munck Rasmussen og Niels Andersen. Forestillingen har indgået i Vandrefalkens repertoire og er en revykomedie med fra 2-7 medvirkende og melodier fra den danske sangskat. 37 sider, kr. 48.

Frede og guldgraveren Kjeld.

Af Thorstein Thomsen. Dramatisering af nogle af de kendte »Fortællinger om Frede«. Mere end 7 roller, fra 6. klasse og op. 33 sider, kr. 78.

Frede og tøndemaleren Kjeld. Af Thorstein Thomsen. Flere dramatiseringer om Fredes oplevelser. Flere end 13 roller, fra 6. klasse og op. 41 sider, kr. 78.

Kæmpernes børn. Af Preben Friis. Den i gruppeteatersammenhænge nok så kendte instruktør, dramatiker og skuespiller, Preben Friis, har begået sit første stykke, hvor børn og voksne står sammen på scenen. Roller til ml. 15-25 børn og fire voksne. 45 sider, kr. 78.

TIDSSKRIFTER

Teater 1 nr. 58: Bent Holm skriver om Holberg, interview med Klaus Hoffmeyer,

er, friluftsteatret i Dyrehaven ved København, Det Åbne Teater i Oslo, om danske teater tegnere gennem 100 år, om Bournonville-traditionen m.m.

entré nr. 100: Jubilæumsnummer af det svenske teater-tidsskrift, der har temaet »På spaning efter dikten«, anmeldelser af nye svenske stykker i teatret, TV og radio m.m.

Teatertidningen nr. 55: Interview med Eva Bergman, en snak med tre teatergængere om deres ønsker, anmeldelse af Peter Brooks nye bog, rapport fra Dublins Teaterfestival 91.

Teaterbladet nr. 147: Interview med Tammi Øst, om egnsteatrenes situation og den kommende egnsteaterrevision. *Nr. 148:* På tur med Det Danske Teater, rapport fra en rejse til Baltikum. *Nr. 149:* Teaterrådsformand Lense-Møller om

fordelingen af støtte til turneteater, om at være tekniker på Odense Teater.

Rampelyset nr. 201: Rapport fra »Kultur uden grænser«-festugen i Holstebro, truslen om at inddrage bevillingen til samarbejde mellem amatørscenerne og dramatikere, en anderledes Hamlet-opsætning under Århus Festuge.

Spillerom nr. 1-2/92: Tema-nummer om Østfold som eksponent for den teatermæssige udvikling i Norge, herunder dukketeatercentret, teaterværksteder m.m.

Dramant nr. 4/91: Om bl.a. drama- og danskfaget, litteratur og drama og interview med Johannes Niegård. *Særnummer:* Tema-nummer om dramaprojektet »Teater - udvikling af krop og sind« på Tingbjerg Skole, som varede 2 1/2 år.

DUKKETEATERFESTIVAL I SILKEBORG

Den 7. internationale dukketeaterfestival finder sted i Silkeborg fra 12.-15. november 1992. Der vil som de foregående år blive spillet dukketeaterforestillinger af danske og udenlandske teatre, ligesom der vil være åbne værksteder, udstillinger m.m.

De offentlige forestillinger, hvortil der bliver gratis adgang, afvikles i Lunden i

Vestergade. Festivalen arrangeres i et samarbejde mellem byens undervisnings- og kulturforvaltning, biblioteket, kulturhuset Rampelys og Silkeborg Dukketeater.

Yderligere oplysninger:

Skolernes Teaterformidling, Tlf. 86 82 83 00

Silkeborg Dukketeater, Tlf. 86 82 44 16

BØRNEKULISSEN

Sidste år i november blev Dag-institutionernes BørnTeater-Uge i Århus en stor succes (se BTA 79). Men der er behov for børnekulturbegivenheder mere end en uge om året, og derfor har Århus Kommunes Social- og Sundhedsforvaltning, Børn & Unge-sektoren besluttet at skabe et centrum for kulturaktiviteter for børn –

med Børnekulissen. Den første onsdag i hver måned vil der således være »Onsdage for børn i Musikhuset«, hvor der bliver arrangeret gratis optræden og koncerter med både professionelle og amatører.

Yderligere oplysninger:

Erik Foged, Børnekulissen, Tlf. 86 12 22 45

PRAMDRAGERNE.

Den 4. marts har Vestenvinden premiere på egnsspillet »Pramdragerne«, der involverer omkring 200 mennesker på og bag scenen. Forestillingen opføres i Ridehuset på Værket i Randers, og Per Brahe er såvel forfatter som instruktør.

Egnsspillet fortæller om pramdragerne hårde tilværelse ved Gudenåen for 150 år siden. De levede nærmest som kriminelle og udstødte og blev brugt til at trække pramme fra

Randers og op ad Gudenåen til de øvrige byer.

Forestillingen, der beskrives som en musikalsk, poetisk og fandenivoldsk rejse op ad Gudenåen og ind i menneskesjælen, spiller til og med 22.marts.

Yderligere oplysninger og billetter:

Værkets Billetkontor, Tlf. 86 43 29 00 (kl. 11-19)

Vestenvinden, Tlf. 86 41 20 99 (kl.10-15)

»DET 4. BUD« PÅ TV

Teatret Artibus' meget roste forestilling »Det 4. bud« er nu blevet procuret for TV. Den udsendes på Danmarks Radio langfredag 17. april kl. 16.15.

»Det 4. bud« er skrevet af Michael Ramløse og instrueret af Kim Nørreveg og forestillingen har været opført mere end 120 gange på turné.

Brugerkonference i Varde:

»AT SE – TEATER«

Fredag d. 10 april kl. 9-16 i Blåvandshuk Idrætscenter i Oksbøl

Så er programmet for årets brugerkonference faldet på plads. Konferencen, der henvender sig til lærere, pædagoger, bibliotekarer, teaterforeningsfolk, politikere, teaterfolk og andre, der interesserer

sig for børne- og ungdomsteater, afholdes som sædvanligt i forbindelse med årets store festival.

Konferencen tematiseres omkring det at se dansk børneteater. Der startes med oplæg fra Michael FitzGerald, Australien og Stephen Chifunye, Zimbabwe, der videregiver deres indtryk af dansk børneteater.

Derefter opfører Comedievognen »Ridderen uden ansigt« (fra 10 år og op), som bliver oplægget til diskussion. Heri medvirker foruden Comedievognen bl.a. Børn-TeaterSammenslutningens kvalitetsudvalg (Gitte Kath, Ray Nusslein, Biba Schwoon og Peter Seligmann) og to »børneeksperter«, Mette Krag fra Børnepsykologisk Rådgiv-

ning og Karen Asta Bo, socialrådgiver fra Københavns Statsamt ...

Deltagelse i årets brugerkonference koster 300 kroner, hvori er inkluderet frokost og kaffe.

Nedenstående tilmeldingsblanket skal indsendes til Teatercentrum inden 23. marts.

TILMELDINGSBLANKET (indsendes til Teatercentrum senest d. 23/3)

Navn:

Tlf:

Organisation:

Adresse:

Postnr.:

By:

Deltagerafgift kr. 300 (inkl. frokost og kaffe) er indbetalt pr. check ☐ giro ☐ til Teatercentrum, Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K. Tlf. 33 15 69 00. Giro 5 18 46 73.

Af Miss Ann Troper

Børneteaterfestivaler er et underligt sammensurium af salgsmesser og kulturelle manifestationer, hvor teatergrupperne rask væk suspenderer alle de nagelfaste regler omkring aldersgrænser, tilskuerantal og spilleforhold, som de i det daglige (teater)liv hæger mere energisk om end nogen dansk minister gør om sin taburet.

Ofte må man med undren konstatere, hvordan teatrene svømmer over i en sådan velvilje overfor begivenheden, at de kunstneriske og praktiske kompromisser bliver til rene amokløb. Det kan blive så påfaldende, at det er fristende helt at undlade at omtale de enkelte forestillinger – der alligevel ligger milevidt fra den optimale opførelse – og istedet bruge energien og koncentrationen på at studere tilskuernes adfærd...

Så behøver udgangspunktet blot at være et par enkelte børne- og ungdomsfestivaler, før man uden større anstrengelse kan punktere et dogme, som børneteaterarbejdere har holdt i kog siden Skolescenen blev garotteret af velmenende pædagoger: *At børn altid og uden undtagelse er det bedste publikum af alle.* Angiveligt fordi de i deres u(s)polerethed altid formår og forstår at sige fra, når en forestilling rammer ved siden af eller de dertilhørende udøvende kunstnere og kunstgreb er for ringe.

OM AT FORKÆLE BRUGERNE

Man kan da helt givet opleve mange dårlige forestillinger, som ikke når børnene, ikke tager sit publikum alvorligt osv. – og følgelig ikke burde være spillet – men der er altså også fremragende forestillinger, som alt andet lige burde fænge, fascinere, fange og fortrylle enhver, der er tilstede. Inklusive de voksne brugere. Men som ikke gør det af forestillingen iøvrigt uvedkommende grunde.

De grunde findes hyppigst og især *altid*, når der er børneteaterfestival. Det være sig den store Teatercentralistiske hvert forår eller den mindre Kaskade-udgave om efteråret i Horsens, netop fordi grupperne må slække på alle krav omkring egnede lokaler, mørklægning, lydforhold, adgangsforhold og tilskuernes aldersgrænser, antal, sammensætning og – adfærd...

Nu kan man sagtens få enhver tænkende børneteaterarbejder til under anonymitetens dække at indrømme, at det uægtelig er lettere at præstere sand kunst, hvis de kære tilskuere ikke altid sad i vejen for den frie udfoldelse. Men nøgternt set gælder det uægteligt og for næsten enhver (teater)pris netop på festivalerne om at vise det nye repertoire frem for så mange som muligt m.h.p. den kommende sæsons salg. Det er altså uhyre vigtigt at give formidlerne/brugerne et godt indtryk og gerne forkæle disse voksne børnekulturgesandter så meget som muligt.

FORMIDLINGENS UFORLIGNELIGHED

Men i virkeligheden er festivalerne jo det optimalt dårligste sted til præsentation af en

forestilling. Netop fordi der spilles under ekstreme forhold – alle de ovennævnte – og fordi det numeriske forhold mellem børn og voksne er helt forkert og bidrager til de uheldige fremvisningsrammer.

Den eneste fordel ved festivaler er simpelthen, at de voksne formidlere kan nå at se mange forskellige forestillinger i løbet af få dage – gerne så mange, at de enkelte forestillinger ikke når at fæstne sig ordentligt!

Men trods de for alle parter stressede forhold er de voksne dog i reglen uforanderligt høflige, accelererende til begej-

de væsener, der forlængst har begrebet teaterfestivalernes inderste væsen; masser af underholdning, mulighed for kappestrid om at nå flest forestillinger og en aldeles glimrende lejlighed til at være sammen med deres voksne og/eller kammeraterne gennem en hel dag.

Dertil kommer jo, at det er dejligt at se de selvsamme børn, drevet af impuls og oplevelsestrang, drøne rundt i det kulturelle slaraffenland. Og de rigtige reaktioner fra dem under og efter forestillingen kan få enhver børneteaterskuespiller til at knibe en tak-

let eller historien, der lagde en bombe under kunsten.

En århusiansk gruppe spillede for 38. gang »Fyrtårnet« og havde hensat publikum i stille betagelse over den hverdagspoetiske beretning, da et mod alle gældende adgangs-krav medbragt spædbarn pludselig begyndte at vræle højt og kontinuerligt. Stemning og koncentration røg hos såvel spillere som publikum, inden forstyreren var fragtet ud af salen. Her var det ikke stykket, men festivalens gavmilde rammer, der saboterede en forestilling.

I selvsamme hal havde også

indledende formaninger om at holde poterne fra fadet under kulturfremstødet.

En teatergruppe, hvis udmærkede historie og ditto spil var afhængig af vigtige, usete rolleskift bag de opsatte kulisser, blev pludselig udspillet af en bagved- og højtliggende balkon. Denne måtte af brandhensyn ikke være aflåst og var til overflod heller ikke bevogtet, så det lykkedes selvfølgelig for nogle, faktisk mange, børn at forville sig derop, så de under megen larm og moro kunne se direkte ned i scenografien – der ligesom forestillingen nu var blotlagt for den

rekt afvist af dørmændene – en person, der ikke altid tager sit job alvorligt – og reagerede følgelig på denne oplagte fornærmelse ved længe at sparke hårdt og energisk på døren. Men altså udefra...

Men ofte er »dørmændene« draget mod nye horisonter efter forestillingens begyndelse, og så er der frit løb. Denne mennesketransport gør tit stort indtryk på de ofte meget nye forestillinger, hvor timingen ryger i takt med tilskuerens mangel på samme. Overtegnede har selv været vidne til et suverænt rekordforsøg, hvor en voksen en halv time (!) ind i en forestilling af 40 minutters varighed forsigtigt – dvs. støjende og under alles koncentreret bevågenhed – søgte at snige sig ind. Selvom vedkommende derved kom til at befinde sig midt i spillepladsen og -forløbet. Variationerne er bl.a. ydmyge bank på døren (!), højlydte undskyldninger eller måske et muntert »spil bare videre«...

Den modsatte trafik er i reglen knapt så udbredt. Men det sker da, at uheldige tilskuere først et godt stykke ind i en forestilling opdager, at de er gået forkert i vrirten af udbrud og dernæst forsøger at rette op på skaden. Samtidig undgås der ikke forsinkelser ved afviklingen af et festivalprogram på over hundrede forestillinger – hjulpet til af de stramme tidsterminer og mange gruppers forkærlighed for ikke at lukke folk ind, før den fastlagte tid er ved at være vel overskredet. Det betyder febrilsk urkigteri og koncentrationsforstyrrelser mod forestillingens slutning, fordi folk jo gerne skulle nå næste programpunkt.

Og skulle teaterstykket være forskånet for alle disse tidsorienterede voldtægtsforsøg på kunsten, er det stensikkert, at lyden fra en konkurrerende igangværende forestilling – eller måske fra forventningsfulde tilskuere i en nærtstående kø udenfor eller massiv udslusning af folk fra nabovens teatersal – slår igennem væggen.

KUNSTENS SLINGREKURS

Sådan går festivallivet sin slingrende gang gennem weekendens myriader af kulturelle indtryk. Det har ingen mening at forsøge at håndhæve et upædagogisk princip om, at børn (eller deres voksne) ikke skal kunne ses eller høres. Det er tværtimod en del af underholdningen og festivalernes gavmilde rammer.

Men disse tilbagevendende og ganske gratis kulturopbud repræsenterer samtidig en indlysende devaluering af de optimale muligheder og dermed også af børneteaterkunsten som sådan. Det kan være med til at ødelægge respekten for det fine håndværk, hvis man ikke idelig er og gøres opmærksom på, at en festivaler noget helt andet end en rigtig børneteaterforestilling med en nøje defineret målgruppe i et homogen og velfungerende miljø. Når det altså er bedst. For også turnelivets glæder kan selvfølgelig saboteres af problemtyper á la festivalens. Det gælder om at kende lusene på gangen.

Ellers er der for meget på spil. Udover dogmer og kunst. Og så ellers god festival...

Når det er festivaltid, kan børneteaterkunsten betragtes fra alle sider...
(Tegning: Claes Movin)

En utilstadelig blotlæggelse af teaterfestivalernes vigtigste ingrediens, nemlig tilskuerne, der er uundværlige med- og modspillere, men af og til overtager scenen i deres ihærdige forsøg på at punktere dogmet om publikummets ukrænkelighed

strede, positivt kritiske, eftertænksomme, betragtede tilskuere, der generelt tillader forestillingens afvikling, men i øvrigt sjældent bidrager til dens eventuelle opløften; designet som de fleste forestillinger er til børnenes fantasi, med- og indleven og af og til direkte medspil, mens de voksne tilskuere jo mest er gearet til at vurdere, om børnene føler sig underholdt, evt. ligefrem griner på de rigtige steder eller kniber en tåre, når det er forventeligt.

Børnene selv er jo pragtful-

nemmelig tåre på professionens vegne.

EKSEMPLARISK KUNSTFORSTÅELSE

Men lad os for en stund forlade det postulatiske og divertere med et par repræsentative eksempler fra det virkelige festival-liv. Taget fra forestillinger, som Deres ydmygt udsendte anså for godt formidlede opførelser, så det ikke var fundamentale svagheder i forestillingen, indholdet, spil-

Teatret indfundet sig for at spille »Springtime« med vanlig virtuositet. Her dog suppleret af idelige tilråb, tyggegummiknald og gåen til og fra fra en gruppe yngre publikummer, der allerede før forestillingens start var dybt engagerede. Dog primært i konkurrencen om at gejle hinanden op. Her fik de leveret en (alt for) tålmodig kulisser for deres anstrengelser – og et glimrende resonansrum for den raslen med slikposer m.m., der er obligatorisk ved mange festivalforestillinger. Trods de søde teaterarbejders

uundgåelige destruktion.

VARIATIONER OVER ET TEMA

Men den mest interessante festival-adfærd, hvor både børn og voksne kappes om at overgå hinanden i opfindsomhed, drejer sig nok om utidig indtrængen i kunstens verden.

Et øredøvende eksempel på denne festival-klassiker kunne opleves, da to drenge ti minutter ind i en forestilling forsøgte at mase sig ind i et iøvrigt fyldt lokale. De blev høfligt og kor-